

சிலம்பு ௩௬	திருவள்ளூர் ஆண்டு கககூ௩, இதை பிப்ரவரி, 1962	பரல் ௬
---------------	--	-----------

“சட்டவியல்” வெளியீட்டு விழா

மன்பதை வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத சட்டங்களின் அடிப்படை உண்மைகளைத் தெள்ளிய தமிழ்நடையில் முதன்முதலாக வடார்க்காடு மாவட்ட முன்சீபு உயர்திரு. எம். சண்முக சுப்பிரமணியம், பி.ஏ., பி. எல். அவர்களால் எழுதப்பெற்ற ‘சட்டவியல்’ (Jurisprudence) என்ற நூல் 7—2—62 இல் மயிலைப் புது உடல்ண்சு விடுதியில் நடைபெற்ற விழாவின்போது சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி உயர்திரு. அனந்தநாராயணன், பி. ஏ., பி.எல். அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி உயர்திரு. ஆர். சதாசிவம், பி. ஏ., பி. எல். அவர்கள் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கியருளினர். சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் உயர்திரு. ச. கணபதியா பிள்ளை, உயர்திரு. பி. கைலாசம், உயர்திரு. கே. எஸ். வெங்கடராமன், சென்னைத் தொழிற்சூறைத் தலைமைச் செயலர் திரு. டி. கே. பழனியப்பன், ஐ. ஏ. எஸ்., இந்துமத அறநிலைய ஆணையாளர் எம். எஸ்., சாரங்க பாணி முதலியார் முதலியோர்களும் வந்திருந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர். நகரப்பெருமக்கள் பலரும், பல பேராசிரியர்களும் விழாவிற்கு வந்திருந்தனர். நூலைப் பாராட்டிப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. அ. மு. பரமசிவானந்தம், எம். ஏ., அவர்களும், வழக்கறிஞர் திரு. த. செங்கல்வராயன் அவர்களும் சொற்பொழிவாற்றினர். நூலாசிரியரான திரு. சண்முக சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தம் கருத்துரையைக் கூறினர். கடவுள் வாழ்த்தும் நாட்டு வாழ்த்தும் அருட்கவி சேதுராமன் அவர்களால் பாடப்பட்டன. விழா நிகழ்ச்சிகளின் விளக்கம் வருமாறு :

இன்சவை விருந்திற்குப்பின் கடவுள் வாழ்த்துடன் விழாத தொடங்கப்பெற்றது. அழைப்புக்கிணங்க வந்திருந்தோரனை வரையும் நல்வரவேற்றுக் கழக ஆட்சியாளர் திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் பேசும்போது பிறமொழிகளில் உள்ள கலைச் செல்வங்களையெல்லாம் தமிழில் வடித்தளிப்பதற்குக் குறிப்பிட்ட அறிவுக் கலைத்திறமையுடையாரும் அத்திறமையுடன் தமிழறிவுடையாரும், தனித்தமிழறிவுடையாரும் ஒருங்கு நின்று ஆய்தல் வேண்டும். பிறமொழிக் கலையறிவுகளைத் தமிழறிவும், தமிழ் மொழிமரபின் அறிவும் பெற்றவர்களே செம்மையாகத் தமிழில் தரமுடியும் என்று குறிப்பிட்டார். இச்‘சட்டவிய’லை இயற்றிய ஆசிரியர் நிறைந்த சட்டவறிவும், தமிழறிவும் உடையவர். அந்நூல் தனித்தமிழறிவுசான்ற கழகப் பெரும்புலமையாளர்கள் திரு. ப. இராமநாத பிள்ளை, திரு. சங்குப்புலவர் ஆகியோர்களால் நன்கு படித்துப்பார்க்கப் பெற்றது. எனவே இஃது நல்ல தமிழில் வெளிவந்திருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். சட்டவியலுக்குச் சென்னை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி உயர்திரு. ச. கணபதியா பிள்ளை வழங்கியருளிய அணிந் துரையைப் படித்தார்.

நீதிபதி உயர்திரு. ஆர். சதாசிவம் அவர்கள் ஆற்றியருளிய தலைமையுரையின் சுருக்கம்:

“இன்று வெளியிடப்பெறும் நூலை எழுதியவர் ஒருமாவட்ட முன்சீப்பாக இருப்பவர். தமிழில் இந்நூலை எழுதியளித்ததற்காக நம் பாராட்டுக்குரியவர். இந்நிகழ்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டமைக்காகப் பெருமை கொள்ளுகிறேன். திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் தமிழுக்குச் செய்யும் சேவை போற்றுதற்குரியது. முப்பதாண்டுகட்கு முன்பு நினைத்திருந்தால்கூடத் தமிழில் சட்டநூல் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பல சட்டநூல்களை எழுதியுள்ளார். தமிழில் பல நூல்களை எழுதிய அவரைச் சட்ட நூலையும் தமிழில் எழுதச் சொல்லி யிருந்தால் கட்டாயம் எழுதியிருப்பார். அவரைப் போலவே கோவை வழக்கறிஞர் சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியாரும் தமிழில் சட்டநூல் எழுத முன்வந்திருப்பார். அவர்கள் இருவரும் பெரிய புராணத்தைப் பற்றிப்பேசும் கூட்டங்களில்கூடச் சட்டக் கருத்துக்களை வாய்ப்பு நேரும்போது எடுத்துரைத்து வந்தனர்.

இச்சட்டவியல் முப்பதாண்டுகட்கு முன்பு வந்திருப்பின் இதை ஆதரிப்பவரோ, படிப்பவரோ இருந்திருக்க மாட்டார்கள். நாங்கள் சட்டம் பயிலும்போது ‘Jurisprudentia’ அதாவது Knowledge of law என்ற பாடத்தைப் படித்தோம். ஆனால்

அப்பாடத்தைப் பற்றித் தமிழில் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத காலம் அது. ஏன், தமிழில் கனவு காண்பதுகூட முடியாத காலமாய் இருந்தது. கருத்துக்கள் தமிழில் வந்தால்தான் தமிழிலேயே எழுதும் ஆர்வம் இருக்கும். மொழிபெயர்ப்பு என்பது மிகவும் கடினமான வேலையே. நீதி, அறம் போன்ற சொற்களுக்கு ஆங்கிலத்தில்கூட நேரடியான சொற்கள் இல்லை. இது ஆங்கிலேயரே வெட்கப்படக் கூடியதுதான். தமிழிலும் இதுபோலச் சில ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நேரான சொற்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். அதற்காக முயற்சியைக் கைவிடவேண்டியதில்லை. மொழி என்பது ஒரு கருவிதான். (Vehicle of thought) மொழியில்லாவிடில் ஊமையன் கண்ட கனவைப்போல எண்ணிய கருத்துக்களைப் பிறர்க்கு விளங்குமாறு எடுத்துரைக்க முடியாது.

மொழி பெயர்ப்பில் பலரும் புரிந்துகொள்ளும் சொற்களை முதலில் பயன்படுத்துவது நல்லது. ஆங்கில மொழி உலகத்துப் பல மொழிகளிலிருந்தும் கடன்வாங்கி அச்சொற்களைத் தன்னுடையதாக ஆக்கிக்கொண்டதால்தான் ஒரு சிறந்த மொழியாக விளங்குகிறது. தமிழும் பிறமொழிச் சொற்கள் பலவற்றை எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை.

இந்தூல் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சாதாரண மக்களும், சட்டம் அறியாதவரும்கூட இதைப் படித்துத்தெரிந்து கொள்ளலாம்.”

அடுத்துத் தூய நற்றமிழில் செம்மையாகப் பேசிய விழாத்தலைவர் உயர்திரு. அனந்தநாராயணன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் வருமாறு :

நான் சட்டக் கல்லூரியின் இயக்குநராக நான்காண்டுகள் பணியாற்றி வந்தபோது, சட்டம் பயின்றவர்கள் சட்டப் படிப்புக்குப்பின் வருவாய் மிகுதியாய்ப் பெறும் வழி உண்டா என ஆராய்ந்தேன். சட்டம் பயின்றாரின் வழக்குத் திறமையை மிகுவிக்கும் முறையில் இயக்குநர் முயன்றால் கைமேல் பலன் ஏற்படுமெனச் சிந்தனை செய்தேன் சிலர் சட்டம்பயின்று சட்டமன்றத்திற்கு வந்த பிறகு பேசுவதற்கும் அஞ்சி நடுங்கி வாளா விருப்பதால் அவர்கள் வருவாய் குறைகிறது எனக் கண்டேன். ஆதலால், சட்டக் கல்வியால் மாணக்கருக்குச் சட்டம் பற்றி ஓரளவேனும் பயன் ஏற்படுமெனக் கருதித் தனி வகுப்பு ஒன்றைத் தொடங்கினேன். அப்போது எனக்கு ஓர் அனுபவம் ஏற்பட்டது வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும்போது சில தமிழ் மாணக்கர் தமிழிலேயே விளக்கி விடுகிறோம் என்றனர். ஆங்கிலத்திலேயே எளிதில் விளக்க முடியாத சட்டக்கருத்துக்களைத் தமிழில் விளக்குவது அவ்வளவு எளிமையா என்று

ஐயுற்றேன். ஆனால் அவர்கள் தமிழில் விளக்கிக் கூறுவது மூச்சவிடுவது போல் இயல்பாயிருக்கிறது என்றனர். அவ்வாறே மிக அழகாகவும், ஆங்கிலத்தில் சிறிதேனும் அடைய முடியாத தெளிவுடனும் உறுதியுடனும் கருத்துக்களைத் தமிழில் விளக்கினர். அப்போதுதான் 'தாய்மொழியில் கல்வி' என்பதில் உண்மையுண்டு என்று எனக்கு விளங்கிற்று. தாய்மொழிக் கல்வியைப் பற்றிக் கல்வியமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் கூறினேன். அவரும் தம் ஐரோப்பியப் பயணத்தின்போது ஏற்பட்ட அனுபவமும் இதுவே என்று கூறினார். இந்நூலைப் பார்த்ததும் எனக்கு இவை நினைவுக்கு வந்தன. இந்நூலை வளர்ச்சியடைந்து சட்டக் கல்வியும் தமிழிலேயே பயிற்றும் நாள் வந்தால் அப்போதுதான் என் கனவு நனவாகும்.

சட்டக் கருத்துக்களைத் தமிழில் வெளியிட வேண்டுமென்றால் அதன் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புச் சொற்களைக் கண்டு பிடித்துப் பொருளை உறுதிசெய்வதற்கே மிக்க நேரம்பிடிக்கும். சட்டப்படிப்பில் சட்டத்தின் சித்தாந்தங்களை விளக்குவது மிகக் கடினம். சட்டத்தின் சித்தாந்தங்களைப் பற்றி மேனாட்டு நிபுணர்கள் பல கொள்கைகளைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆஸ்டின் என்பவர் வலிமையுடன் கூடிய ஆணைதான் சட்டத்தின் வலிமை என்கிறார். இதைத் தமிழில் எவ்வளவு அழகாக இந்நூலில் ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார்! தன்னை மறந்த நிலையில்தான் ஆசிரியர் இவ்வளவு அழகாகக் கருத்தை வெளியிட்டிருப்பார் என நினைக்கிறேன். தத்துவக் கொள்கைகளைத் தமிழில் வெளியிடமுடியும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன்.

எரியாத நெருப்பு, ஒளிராத விளக்கு இருப்பதுபோல் கட்டாயப்படுத்தும் ஆற்றலில்லாத சட்டம் என்பது முடியாது. இந்நூல் சட்டத்தின் அடிப்படைப் பொருள்களை ஆழமாகக் கூறிச் செல்லவில்லை. முதல் நூலான இது அவ்வாறு இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமும் அல்ல.

கெல்சன் என்பவர் சட்டத்தைப்பற்றி ஓர் உதாரணத்துடன் விளக்குகிறார். நெருப்பில் கையை வைக்கும்போது கையை நெருப்புச் சூடுகிறது. இது இயற்கை விதி. இது காரணகாரிய முறையில் அமைந்துள்ளது. இடற்கையில் உள்ளது, ஆனால் மனித சிந்தனையில் ஏற்பட்ட கட்டடமான சட்டத்தில் காரண காரிய முறையைக் காணமுடியாது. அதில் நேர் உறவு (Attribution) என்பதுதான் உண்டு. திருடினால் சிறைக்குப் போவது இயற்கை விதியன்று. ஆனால் திருடியவர்கள் எல்லாம் சிறைக்குப் போகவேண்டும் என்று நாம் கற்பித்துக்கொண்

டிருக்கிறோம்; மக்கள் சமூகத்திற்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமானால் திருடியவர்கள் சிறைக்குப் போகத்தான் வேண்டும் என்று வகுத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் கெல்சனின் கொள்கை.

இந்நூலாசிரியர் பல சொற்களுக்கு நுட்பமாக ஆராய்ந்து தமிழ்ச்சொற்கள் தந்திருக்கிறார். Possession என்பதை உடைமை என்றும் Ownership என்பதைச் சொந்தம் என்றும் மொழி பெயர்த்து இருக்கிறார். Animus possendi என்பதற்கு எண்ணம் என்று மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். இதற்கு ‘நோக்கம்’ என்று கூறினால் இன்னும் நன்றாயிருக்கும்; மூலச் சொல்லின் கருத்தை மிகத் தெளிவாகக் காட்டும். திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டதுபோலவே ‘Dominant right’ என்பதற்கு அனுபோக வசதியுரிமை என்றும், Easement என்பதற்கும் அனுபோக வசதியுரிமை என்றும் பொருத்தமான மொழி பெயர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார் நூலாசிரியர். நுண்ணிய கருத்துக்களை எளிய நடையில் தெளிவுடன் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆங்கிலத்தில் ஒரு வாக்கியம் கூறுகிறேன். அது சட்டவியலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதுதான். அதைத் தமிழில் கூறுவது எப்படி என்று முயன்று பாருங்கள் :

“Natural persons are persons in fact as well as in law, Legal persons are persons in law but not in fact.”

இதனை நான் மொழிபெயர்த்து வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் அதை இப்போது வெளியிடப்போவதில்லை. நீங்கள் இதை மொழிபெயர்த்து எனக்குத் தபாலில் அனுப்புங்கள்.

சட்டக்கருத்துக்கள் தமிழில் எவ்வளவு அழகாக உள்ளன என்பதை ஒரிரு விளக்கங்கள் கூறி விளக்க விரும்புகிறேன்.

வெற்றிவேற்கை என்ற ஒரு சிறுநூல் இருக்கிறது. அது கொற்கையை ஆண்ட அதிவீரராம பாண்டிய மன்னரால் பாடப்பட்டது. அது ஓர் உலகியல் நூல். அதில் வரும் ஒரு பாடல்:

இருவர்தம் சொல்லையும் எழுதரங் கேட்டே
 இருவரும் பொருந்த உரையா ராயின்
 மனுமுறை நெறியின் வழக்கிழந் தவர்தாம்
 மனமுற மறுகிநின்று அழுத கண்ணீர்
 முறையறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
 வழிவழி யீர்வதோர் வாளா கும்மே

.என்பது.

இதைவிட 'equity' என்பதற்கு—சட்டத்திற்கு அடிப்படை யான நேர்மை என்ற கருத்திற்கு—விளக்கமான பாடல் ஆங்கிலத்தில் இல்லை. வழக்காளிகள் இருவருடைய கடன்களையும் உரிமைகளையும் ஏழுதரம் கேட்கவேண்டும் என்று இந்நூல் கூறுகிறது. அத்தனை முறை கேட்பதற்கு எங்களுக்கு நேரமில்லை. ஒருமுறை கேட்டாலும் நாங்கள் பிறழாது கவனமாகவே கேட்கிறோம். இது அதிசயோக்தி என்ற அணியின் பாற்படும். இப்பாட்டில் வழி வழி ஈரும் வாளாகும் என்று கூறியிருப்பது நம்முன்றோர் சட்ட துண்கருத்துக்களைத் தமிழில் எந்த அளவுக்கு இயல்பாகவே அமைத்திருக்கின்றனர் என்பதை விளக்கிக் காட்டுகிறது.

‘மிதாட்சாரத்’தின் வழிநூலான மது விஞ்ஞானேசுவரீயம் என்ற 15 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூலுக்கு (அடையாறு உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் வெளியிட்டிருக்கிறது) முன்னுரை எழுதிய இப்போது ஓய்வுபெற்றுள்ள நீதிபதி உயர் திரு பி. ராஜகோபாலன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். The book however is not merely of historical and literary interest. It illustrates, should such a lesson be needed, the ease with which spoken Tamil can be adapted as the language of law and courts. In that context the publication is well timed and welcome.”

அவர் இவ்வாறு எழுதியதற்கு நாம் மிகமிக நன்றியுடையவராயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவர் எதையும் ஆழ்ந்து கருதாது எளிதாக வெளியிடுபவர் அல்லர். அவரே கூறுவதால் சட்டக் கருத்தை வெளியிடுவதில் தமிழுக்குத் தனியான வன்மை இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இதற்கு இன்னும் இரு உதாரணங்கள் காட்டுகிறேன்.

மது விஞ்ஞானேசுவரீயத்தில் புத்தி லட்சணம் என்ற ஒரு பகுதியுள்ளது. (14 ஆவது பகுதி). அதில் ஒருவன் உடைய மையை வேறொருவன் பல ஆண்டுகள் ஆண்டு வந்தால் உரிமை மாறிவிடுமா (adverse possession) என்பது பற்றிய விளக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவை எனக்கே வியப்பளிக்கின்றன: “அனுபவ பாத்யகாலம் நிலம் முதலியவற்றிற்கு இருபது ஆண்டுகள் மற்றவற்றிற்குப் பத்து ஆண்டுகள் இக்கால எல்லை யுள் உடையவன் திருப்பிக் கேட்பில் அவன் உரிமை போய்விடாது.” ஆங்கிலச் சட்டத்தில் 20 ஆண்டுகள் எல்லை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலில் அவ்வளவு காலத்தாரமின்றிப் பத்து ஆண்டுகள் முதல் இருபது ஆண்டுகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலாட்டுச் சட்ட நூல்களின் கருத்து தமிழில் புதைந்து கிடக்கிறது.

இன்னொரு கருத்து: முக்கியமாக வாணிகர் சிறிது பயத்துடன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. ‘அசுவாமி விற்கிற லட்சணம்’ என்ற (34வது பகுதியில்) இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது: “உரிமை இல்லாமல் தீய வழியில் அடைந்த பொருளுக்கு அசுவாமிப் பொருள் (சுவாமியல்லாதது) என்று பெயர். அது மூன்று வகைப்படும். அவை :- பிறனொருவன் தன்னிடம் அடைக்கலமாக வைத்த பொருளைத் தன்னுடையது என்றல், வீதியிற் கிடந்த பொருளை எடுத்துக்கொள்ளுதல், களவிற் கொள்ளுதல்” இக்காலத்தில் ‘கருப்பு வியாபார நிலம்’ என்று பேசப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தால் சமூக உணர்ச்சி அக்காலத்தில் எவ்வளவு பரவியிருந்தது என்பது தெரிகிறது.

மொழிபெயர்ப்பில் ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே மொழி பெயர்க்கக்கூடாது. ‘Law is an ass’ என்ற ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது. அதைச் ‘சட்டம் ஒரு கழுதை’ என்று மொழி பெயர்க்கிறார்கள்.

இதில் ஆங்கிலச் சொல்லின் பொருள் இல்லை. சில சபாவங்களுக்காக—முரட்டுப் பிடிவாதம், ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமை முதலியவற்றிற்காகக்—சமூகையைச் சட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு ஆங்கில வாக்கியம் கூறுகிறது நாம் கழுதையைப் பொறுமையின் லட்சணமாகக் கொள்கிறோம் இசனல் சட்டம் பொறுமையானது என்ற பொருள் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எனவே நேரடியாக மொழி பெயர்ப்பதிலும் தமிழின் பண்புக்குத் தகுதியாக மொழிபெயர்ப்பதே நல்லது.

மது விஞ்ஞானசுவரீயத்தில் வேறேரிடத்தில் வண்ணுன் லட்சணம் கூறப்படுகிறது. “வண்ணுனிடம் வெளுக்கக் கொடுத்த சீலையைச் சில நாட்கள், அவன் தான் உடுத்துக் கொண்டிருந்தானால், அவனை அடித்து ‘மூன்று பணம்’ அபராதம் வாங்க வேண்டும். துணியை மாற்றிக்கொடுத்தானால், பத்துப் பணம் அபராதம் வாங்கவேண்டும். வண்ணுன் தன் திறக்கேட்டினால் ஒருதரம் வெளுத்த சீலையைக் கெட்டுப்போக விட்டானால், அந்தச் சீலை வாங்கின கிரயத்துக்கு ‘எட்டில் ஒரு பங்கு’ தள்ளி, நின்ற பணத்தை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டுதரம் வெளுத்த சீலையானால், ‘நாலிலொரு பங்கு’ தள்ளியும், மூன்று தரம் வெளுத்த சீலையானால் ‘மூன்றிலொரு பங்கு’ தள்ளியும், நாலுதரம் வெளுத்த சீலையானால் ‘முக்கால் பங்கு’ தள்ளியும், ஐந்து தரம் வெளுத்த சீலையானால் ‘முக்காலே அரைக்கால்’ பங்கு தள்ளியும், பணத்தை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வளவு சட்ட தட்பம் நிறைந்த ஒரு பண்பாட்டில் பிறந்த நாம் சட்டங்களைத் தமிழில் ஆக்க இனிமேலாவாது முயல்வோம். இந்நூலை வெளியிடுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறேன், வணக்கம்.

அடுத்துப் பேசிய பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம் அவர்களின் உரைச் சுருக்கம்:—

சட்டம் என்பது தவறியவற்றைச் செம்மைப்படுத்துவது. ‘சட்டவியலில் சட்டத்தின் அடிப்படை உண்மைகளை ஆசிரியர் பல கோணங்களிலிருந்து ஆராய்ந்து நன்கு கூறியுள்ளார். படத்தை ஒழுங்குபடுத்த, மடிந்ததை நிமிர்த்தி ஒழுங்காகக் கண்ணாடியிட்டுச் சட்டம் போடுகிறோம். படத்திற்குச் சட்டம் வேண்டியதைப் போலவே வாழ்க்கைக்கும் சட்டம் இன்றி யமையாதது.

சட்டங்கள் உருவாகுமுன்பு சமூகத்தில் அவை வழக்கப் பாட்டில் இருந்திருக்கவேண்டும் தலைவர் எடுத்துக்காட்டிய வெற்றிவேற்கைப் பாட்டில், வழக்கை ஏழுதரங் கேட்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணமும் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“பொய்யுடை ஒருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.”

“மெய்யுடை ஒருவன் சொலமாட் டாமையால்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.”

இக்காரணத்தைக் காட்டி ஏழுதரங் கேட்கவேண்டும் என்கிறார்.

திருக்குறளில் ‘எழு பிறவி’ என்பதற்குப் பரிமேலழகர் ‘உண்டாகின்ற பிறவிதோறும்’ என்று உரை எழுதுகிறார். அது போல ஏழுதரம் என்பதற்கு ஐயம் தீரும் வரை திரும்பத் திரும்ப விசாரிக்கும் பொறுப்பு நடுவணர்க்குண்டு என்று கூறலாம்.

பெரிய புராணத்தில் 9 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரரின் வாழ்க்கையில் நடந்த வழக்கைப்பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. வழக்கை மூன்று வகைகளில் ஆராயவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

“ஆட்சியில் ஆவணத்தில் அன்றிமற்று அயலார்தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில் ஒன்றுக் காட்டுவாய்”

என்பன பெரிய புராணத்து அடிகள். இந்நிகழ்ச்சி மனிதனை மனிதன் அடிமையாகக் கொண்ட காலத்தில் நிகழ்ந்தது.

ஆட்சி-வழக்கமாகத் தொடர்ந்து வருவது.

ஆவணம்-பத்திரம், Record. இரண்டுமில்லையானால் அயலார் காட்சி, அதாவது மூன்றாமவர் சாட்சி வேண்டும் என்று அக்காப்பியம் உணர்த்துகிறது.

சங்ககாலத்தில் தவறிழைத்த மன்னரைப் புலவர்கள் திருத்திய முறையினைச் சங்க இலக்கியத்தினின்று அறியலாம். சட்டநூல் என்று ஒன்றும் அக்காலத்தில் இல்லாது போயினும் மக்கள் தவறுணர்ந்து திருந்திவாழத் தலைப்பட்டனர் என்பதைப் பல சங்கப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

‘சட்டவியலில்’ சட்டம் ஏன்? தண்டனை ஏன்? என்ற கேள்விகளுக்கு ஆசிரியர் விளக்கம் தந்திருக்கிறார். தீர்ப்பின் அச்சத்தினால் மக்கள் திருந்தி வாழ வகையுண்டு என்று காட்டுகிறார். இதனால் மனித வாழ்க்கை தொடங்கியது முதல் மனிதன் ஒரு படியும் முன்னேறவில்லை என்று தெரிகிறது. சமய வரலாற்றை ஆராய்ந்துரைத்த அறிஞர்களும், அறம், நீதி, தத்துவம் இவற்றின் வரலாறுகளை ஆய்ந்த அறிஞர்களும் மனிதன் அஞ்சியஞ்சி வாழ்ந்து வந்திருக்கிறான் என்றே காட்டுகின்றனர். இன்னும் மனிதன் அஞ்சியே வாழ்கிறான் என்பதைக் கடந்த ஒரு வரலாற்றில் நாடெங்கும் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் (எட்டுக் கோள்கள் ஒன்று கூடுவதால் நாடெங்கிலும் பரபரப்பாய் நடந்த அச்சமூர்ந்த செயல்கள்) நமக்குக் காட்டுகின்றன. எங்கோ கூடும் எட்டுக் கிரகங்களுக்கு அஞ்சி இதுவரை நடக்காத பூசனைகள் விழாக்கள் நடைபெற்றுக் கடைசியில் ஒன்றுமில்லை என்றுணர்ந்தோம். அன்பினாலன்றி இறைவனையும் அச்சத்தினாலேயே மக்கள் வழிபட்டு வந்திருக்கின்றனர். இருபதாம் நூற்றாண்டு மக்களும் அஞ்சியஞ்சிச் சாவாராகவே இருக்கின்றனர்.

குற்றம் செய்வவனுக்குத் தண்டனை கொடுத்து அச்சத்தினால் திருத்த முடியும் என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார். ஆசிரியரே முன்னுரையில் கூறியிருப்பதுபோல ஆங்கில நூலில் இல்லாத பகுதிகளையும் தேவை கருதி இந்நூலில் எடுத்தாண்டிருக்கிறார். தனி மனிதன்-அரசு, அரசு-அரசாங்கம், அரசாங்கம் - சமூகம் இவற்றிற்குள்ள நுண்ணிய வேறுபாடுகளை எல்லாம் விளக்கிச் சட்டம், அறம், சமயம் முதலியன பின்னிப்பிணைந்த வாழ்வுதான் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது என்று முடிக்கிறார்.

இந்நூல் மொழிபெயர்ப்பு நூலாக அன்றி மூல நூலாகவே காணப்படுகிறது. கம்பராமாயணத்தைப் போல மொழிபெயர்ப்பு அல்ல என்று சொல்லக்கூடிய நூல்கள் மிகச் சிலவே.

மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்குச் சட்டம் தேவை. மனிதன் யார் என்பதைப் பற்றியும் ஆசிரியர் ஆராய்ந்திருக்கிறார். சட்ட அறிவுடன் தமிழறிவும் ஒருங்கே பெற்றிருப்பதால் பல மேற்கோள்கள் காட்டித் தெளிவிக்கிறார். சட்டமறியாதவர்களுக்கும் எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் எழுதியிருக்கிறார்.

புறத்திலும் அகத்திலும் பொருந்தும் நூல்களை வழிவழியாக வெளியிடும் பெருமை சைவசித்தாந்தக் கழகத்திற்குரியது. இப்படி நல்ல நூல்களை இயற்றும் வழியே தமிழ்நாடு தலைநிமிர்ந்து வாழும் நல்ல நிலை வளரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். தமிழும் ஆங்கிலமும் கலைகளும் அறிந்தவர்கள் தம் வேலைகளுக்கிடையே இப்படித் தமிழ்ப்பணி—நாட்டுப் பணியைச் செய்துவரின் தமிழர் வாழ்வு மீண்டும் நலம் பெறும்.”

திரு. த. செங்கல்வராயன் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்:

“சட்ட நூல்களைத் தமிழில் நல்ல முறையில் எழுத முடியும் என்பதை இந்நூல் காட்டுகிறது. சில பத்தாண்டுகட்கு முன்பு மேடையில் கூடத் தமிழில் பேசமுடியாது என்ற நிலை இருந்தது. அன்று கண்ட என் கனவு இன்று நனவாகிறது. தமிழால் கடவுளையே கட்டுப்படுத்தமுடியும் என்றால் சட்டப் புத்தகம் ஏன் எழுதமுடியாது?

சட்டசபையில் தாம் பேசுவது தெளிவாகப் புரியாத வகையில் — குறிப்பாக நீதிபதியவர்களுக்கும் உடனடியாகப் புரியாத வகையில் பேசுவவர்களே கைதேர்ந்த வழக்கறிஞர்கள் என்ற பெயர் பெறுகின்றனர். ஆனால் இந்நூல் சட்ட நுணுக்கங்களைச் சட்டத்தின் பல்வேறு கூறுகளைக் கண்ணாடி போல் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. சட்ட உலகுக்கு இந்நூல் மிகவும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆசிரியர் மேனாட்டு நூல்களை எவ்வளவு ஆழ்ந்து கற்றிருக்கிறார் என்பது இந்நூலைப் படிக்கும்போதே தெரியவரும். ஆங்கில நூல்களில் காணக்கிடைக்காத பல உண்மைகளையும் ஆசிரியர் விளங்க எடுத்துரைத்திருப்பதால் அவரை நாம் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சட்டக்கல்லூரியின் போதனைமொழி தமிழாக இருக்கலாம் என்று பேசப்படும் இச்சமயத்தில் இந்நூல் வெளிவந்தது வரவேற்கத் தக்கது. இந்நூலில் ஆங்கிலச் சொற்கள் மிகுதியாகக் காணப்படாதது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூலை ஆங்கிலம் படித்ததனால்தான் அவர் எழுத முடிந்தது. தமிழை வளர்க்க வேண்டுமானால் நாம் ஆங்கிலத்தை மறக்கக் கூடாது. இந்நூல் நாடு முழுவதிலும் ஒவ்வொரு தமிழன் கையிலுமிருக்கவேண்டும். சைவசித்தாந்தக் கழகம் இன்னும் இது போன்ற ஆசிரியர்கட்கு ஊக்கம் கொடுத்துவர வேண்டும்.”

நூலாசிரியர் திரு. சண்முக சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசியதன் சுருக்கம்:

என் கடமை எல்லார்க்கும் வணக்கமும் நன்றியும் கூறுவது தான். அணிந்துரை வாங்கப்போனபோது உயர்மன்ற நீதிபதி உயர்திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் உடல்நலமின்றி யிருந்தார். எனினும் என்னை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றார். சில பகுதிகளைப் படித்துக் காட்டச் சொன்னார். படிக்கக் கேட்டு அவர் முகம் மலர்ந்தார். நூல் முழுமையும் படித்துவிட்டு அணிந்துரை எழுதவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன். அவர்களும் சிரமத்தைப் பாராமல் வாசித்து அரிய அணிந்துரை எழுதி எனக்கு ஞானத் தந்தையாக விளங்குகிறார்கள். விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கும் நீதிபதி உயர்திரு ஆர். சதாசிவம் அவர்களுக்கும், நூலை வெளியிட்ட நீதிபதி உயர்திரு. அனந்தநாராயணன் அவர்களுக்கும், நூலைப் பாராட்டிப்பேசிய திரு. அ. மு. பரமசிவானந்தம் அவர்களுக்கும், வழக்கறிஞர் திரு. செங்கல்வராயன் அவர்களுக்கும் என் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

என் வாழ்நாளிலேயே இது ஒரு நன்றி; பொன்னாள். என் நூலைப் போற்றவேண்டும் என்பதற்காகவன்று. அவர்களுடைய தமிழார்வமே இதுபோன்ற நூல்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும் என்பதிலேயே இவ்வளவு நீதிபதிகளும் இங்குக் கூடியிருக்கின்றனர் என்பதை நன்கு உணர்வேன். தமிழன் எதிர் காலம் நிச்சயம் சிறந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்நீதிபதிகள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால் எழுதுபவர்களுக்கு இன்னும் நல்ல ஊக்கம் ஏற்பட்டுப் பல நூல்கள் வெளிவரும். உயர்திரு அனந்தநாராயணன் அவர்களுக்குத் தமிழின்பால் உள்ள அன்பைக் கண்டு என் உள்ளம் புளகாங்கிதம் அடைகிறது. என் நன்றி சைவ சித்தாந்தக் கழக ஆட்சியாளர் திரு. வ சுப்பையா பிள்ளை அவர்களுக்கும் உரியது. கழகப் பதிப்பு என்றால் பிறமொழி கலவாது தூய தமிழ்நடை என்பதைத் திண்மையான கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறார். அதை ஓரளவு விட்டுக் கொடுத்துப் பத்திரம், நபர் முதலிய பல சொற்களை ஆளுவதற்குப் பூரண

உரிமை கொடுத்திருக்கிறார். தள்ளாடி நடக்கும் குழந்தைக்கு ஊக்கம் கொடுப்பது போன்று எல்லோரும் அன்பு காட்டியமைக்கு என் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாகத் திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள், தம் அழைப்புக்கிணங்கி வந்து விழாவைச் சிறப்பித்த அனைவருக்கும் நன்றி கூறினார். நன்றியுரையில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது:-

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் பல துறைகளில் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. சட்டத்துறையில் நூல் வெளியிடவேண்டும் என்று கருதி இருந்தால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வெளியிட்டிருக்கலாம். கழகம் 1008 நூல்களைப் பல துறைகளில் வெளியிட்டிருப்பதைப் பாராட்டி உலகப் புகழ்பெற்ற நூலக அறிஞர் டாக்டர் எஸ். ஆர். அரங்கநாதன் அவர்கள் தனியாகப் பாராட்டு விழாப் பட்டி ஒன்றை எழுதியளித்துள்ளார். இது போன்று பல துறைகளிலும் பல நூல்களை வெளியிட்ட பதிப்புக் கழகம் இந்தியாவில் எம்மொழிக்கும் இல்லையென்று பாராட்டியுள்ளார்.

இச் சட்டவியல் 'கழகத்தின் 1074 ஆவது வெளியீடு' இன்னும் 'Torts' பற்றியும், 'Evidence Act' பற்றியும் இந்நூலாசிரியர் நூல்களை எழுதித் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டமைக்காகப் பெரிதும் மகிழ்கிறேன்" என்றார்.

நாட்டுப்பாட்டுடன் விழா இனிது நிறைவுற்றது.

நூற்காட்சி

சென்னையில் நடைபெற்ற சட்டவியல் வெளியீட்டு விழாவை யொட்டி சிறு நூற்காட்சியொன்றும் அமைக்கப்பெற்றிருந்தது. அக்காட்சியில் இதுவரை தமிழில் வெளிவந்துள்ள சட்டம், மருத்துவம், ஏராண்மை, அறிவியல் போன்ற பல துறை நூல்கள் இடம் பெற்றன. இந்நூல்களில் சில, நூறாண்டுக்கு முன்னர் அச்சிடப்பெற்றவை. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை டார்ட்டு லா (1872), தமிழ்ச் சட்டங்கள் (1814) கிரிமினல் ப்ரொஸீஜர் கோடு (1893) உடன்படிக்கை தரும சங்கிரகம் (லா ஆப் கான்ட்ரேக்ட்ஸ்) (1869) முதலியவையாகும். இவ்வரிய நூல்களைத்தும் சென்னை மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்தில் உள்ளன.

“சட்டவியல்” வெளியீட்டு விழா வாழ்த்துக்கள்

கழகச் சார்பில் 7—1—62 இல் சென்னை உட்லண்ட் விடுதியில் நடைபெற்ற, ‘சட்டவியல்’ நூல் வெளியீட்டு விழா விற்கு அன்பர்கள் அனுப்பியுள்ள வாழ்த்துரைகள் வருமாறு:

நூலை ஆக்கிய நமது மதிப்பிற்குரிய மாவட்ட முன்சீபு திரு. மா. சண்முக சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நமது அருள்நெறிக் கொள்கையிலும் நமது சமயத் தத்துவத்திலும் ஆழமான - அகலமான நம்பிக்கையும் உறுதியும் படைத்த அன்பர். அவர்கள் “சட்ட இயலை” எழுதியதன் மூலம் தமிழ் மட்டுமேயறிந்த தமிழ்ப்பெருமக்களுக்குப் புரிந்துள்ள உதவி மகத்தானது. அன்பர் திரு. மா. சண்முக சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நமது வாழ்த்துக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியவர். அவர் ஆக்கிய “சட்ட இயல்” நூல் வெளியீட்டு விழா இனிதே நிறைவேறத் தண்ணூர் தமிழ் அளிக்கும் அண்ணாமலை அண்ணலின் திருவருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

—தவத்திரு, குன்றக்குடி அடிகளார்.

தாய் மொழியான தமிழில் புதிய நூல்களை வெளியிடுவது ஒரு சீரிய பணியாகும். இத்துறையிலே, கழகம் ஆற்றி வரும் அருந்தொண்டு போற்றத் தக்கது.

இத்துறையிலே ஈடுபட்டுள்ள அறிஞர்களுக்கும், ஆசிரியர்கட்கும், மேலும் மேலும் ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளிக்க வேண்டியது தமிழ்ப்பெருமக்களின் பேராசையும் பெருங்கடமையுமாகும்.

—G. R. நாமோதரன், கோயம்புத்தூர்.

மத நூல்களைப் பிரசுரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் சட்ட சம்பந்தமான நூல்களையும் வெளியிட நீங்கள் முடிவு செய்து முன் வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

தற்காலத்தின் முற்போக்குக்கு ஏற்பத் தமிழில் பல நூல்கள் வெளி வரவேண்டும். முக்கியமாகச் சட்டத்தைப் பற்றிய நூல்கள் தமிழில் குறைவு. சட்டம் என்றால் என்ன? சட்டத்தை ஏன் மக்கள் அனுசரிக்க வேண்டும்? சட்டத்தின் பலா பலன்கள் என்னவென்று நம் மக்கள் அறிந்தால் சமூக அபிவிருத்திக்குப் பெரிதும் உதவியாயிருக்கும்.

—K. S. பழனிசாமி, திருச்சி.

தமிழ்மொழியில் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளும் வளம்பெற நூல்களை வருந்தித் தேடி வெளியிட்டுக்கொண்டே இருக்கும் தங்கள் இடையறா முயற்சிக்குப் பெரிதும் நன்றி.

—கோ. இலட்சுமிரத்ன பாரதி, மதுரை.

ஆசிரியரும், கழகமும் இதைப்போன்ற பயன் மிக்க நூல்களைத் தாய்மொழியில் வெளியிட்டுத் தமிழ்ப்பணி செய்து சிறந்து விளங்கவும் எல்லாம் வல்ல இறையருளை வழுத்து கின்றேன்.

—கருகுத்து. நியாகராசச் செட்டியார், மதுரை.

நூலைப் பார்வையிட்டேன். கருத்துக்களின் தகுதியையும் நடையின் அழகையும் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன். விழா சிறப்புற நடைபெற வேண்டுகிறேன்.

—வே. சுப்பிரமணியர், துணைவேந்தர், அண்ணாமலை நகர்.

தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருத்தல் வேண்டுமென்ற கொள்கையை நிறைவேற்றத் தங்கள் கழகம் வழி வகுத்தது மிக மிகப் பொருத்தமானது. சட்டவியல் முன்னோடியாக விருந்து, ஏனைய சட்டங்களையும் விரைவில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளியிட வேண்டுமெனப் பெரிதும் விழைகின்றேன்.

—டி. ஆர். சுந்தரம், கோயம்புத்தூர்.

திரு. சண்முக சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சட்டவியல் பற்றி எழுத முன் வந்தது குறித்து நான் பெருமையடைகிறேன். தமிழுலகம் அவருக்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது. அவர்தம் ஊக்கம் இன்னும் பெருகி இது போன்ற நூல்கள் பல எழுத வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

பொருளாக்கமே பெரிதெனக் கருதாது தமிழுக்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும் சேவை செய்து வருவதே தன் குறிக்கோள் எனப் பணியாற்றுவது சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம். இது போன்ற நூல்கள் பல வெளியிட வேண்டுமென்று கழகத்தாரை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

—பு. ரா. பக்கிரிசங்கர், திருப்பத்தூர்.

தமிழ் சக்தியுள்ள மொழியாக விளங்க வேண்டுமாயின் பல துறை நூற்கள் தமிழில் வெளியாக வேண்டும். தமிழே கல்வி மொழியாகவும் இருக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னேற் பாடாகப் பல ஆரிய நூற்களை வெளியிடும் தங்கள் பணியைப் பாராட்டுகிறேன்.

—வி. ஐ. சுப்பிரமணியம், திருவனந்தபுரம்.

சட்டங்கள் செய்பவர்களுக்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையை எடுத்துக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். அவர் முயற்சி பாராட்டுவதற்கும் பின் பற்றுவதற்கும் உரித்தாகின்றது.

—தி. சி. இராமலிங்கர், மதுரை முதன்மைத் துணைநடுவர்.

இதுபோல் இன்னும் பல நூல்களைத் தாங்கள் விரைவில் வெளியிட்டு நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் தொண்டு செய்யும்படி இறைவன் திருவருள் புரிவானாக.

—கோ. சுப்பிரமணியம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

சட்டவியல் என்னும் நூல் நுண்ணிய திறமையும் கூரிய அறிவும் வாய்க்கப்பெற்றுள்ள தமிழ்மக்கட்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையை விளக்கிப் பெருந்துணைபுரியுமென நம்புகிறேன். இம்முன்னணி நூலின் ஆசிரியரைத் தமிழகம் சீராட்டி மேலும் இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட ஊக்கமளிக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

—சி. வேதாசலம், தஞ்சாவூர்.

இந்த அரிய பணியினை மேற்கொண்ட தங்களையும் கழகத்தையும் பாராட்டுகிறேன்.

—ம. பொ. சிவநூலம், சென்னை.

சட்டவியலைப் பற்றிய நூல் தமிழில் வெளிவருவது இன்றியமையாததே. அக்கலையில் சிறந்தோர் பங்குபெறும் வெளியீட்டு விழாத் தமிழ் அன்னையின் உள்ளத்தைக் குளிர்விக்கும்.

—தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

நீதி மன்றங்களில் தமிழ் வழங்கப் பெருந்துணைபுரியும் சட்டவியல் போன்ற நூற்கள் தங்கள் கழகத்தின் சார்பில் தொடர்ந்து வெளியிட்டு தவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

—மயிலைசிவராஜ் ந்து, மாணவர் மன்றம், சென்னை.

எண்ணிய கருமம் முடிக்கும் வல்லோன்
எழுத்தும் பேச்சும் உளமும் நல்லோன்
சண்முக சுப்பிர மணியப் பெயரோன்
சட்டவியலெனும் பெருநூல் ஆக்கிட
நுண்ணியன் என்று தேர்ந்தோர் திறனை
நுவல வேண்டுமோ யானும் இங்கு
நண்பர் சுப்பையா பிள்ளை ஆற்றும்
நற்றமிழ்த் தொண்டைப் போற்றும் உலகே.

—கி. பழநியப்பன், மதுரை.

The learned author Sri. M. Shanmugha Subramaniam, a member of the State Judiciary deserves all praise and congratulations on his venture in bringing out this book in the midst of his heavy official work. He is all the more to be congratulated for the fact that he is a pioneer in bringing out text-books on complicated subjects of law, such as Jurisprudence in our State Language Tamil.

—R. Ramalingam Pillai, B.A., B.L. Dt. Munusif, Cuddalore.

“I am sure you would have put forth your vast knowledge of law and literature in the form of this new venture to the benefit of modern students of law. I am also sure your efforts will be applauded and appreciated as that of a pioneer in this direction.”

—G. Velayutham, Dt. Munusif, Tirupur.

மற்றும் கீழ்க்கண்ட பெருமக்களிடமிருந்தும் வாழ்த்துச் செய்திகள் வந்துள்ளன :

இந்திய அரசின் போக்குவரத்து, அஞ்சல் துறை அமைச்சர் டாக்டர். ப. சுப்பராயன்; டாக்டர். மொ. அ. துரை அரங்கசாமி; டி. கே. சண்முகம்; கி. வா. ஜகந்நாதன்; எம். சுந்தரம், வி. மகராசன், மாவட்ட நடுவர், கோவை; எஸ். ஆறுமுக முதலியார், முத பழனி ஆண்டவர் கீழ்த்திசைக் கலைக்கல்லூரி, பழனி.

இவ்விழாவின் அறிக்கையனுப்பியதை ஏற்றுக்கொண்டு விழா விற்கு நேரில் வந்து கலந்துகொண்ட உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் மற்றும் பேராசிரியர்களும் பெருமக்களும் விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தித் தந்தமைக்கும், விழாவிற்கு வாழ்த்துச் செய்திகளை அனுப்பிப் பெருமக்கள் பலர் வாழ்த்தியமைக்கும் கழகம் தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறது. இதைப் போன்றதொரு ஊக்கத்தினைத் தொடர்ந்து தரவேண்டுமென்று அவர்களைக் கழகம் வேண்டுகின்றது.

திருவே அருளே

தமிழர் விழா நாள்

“உற்றான் உள்ளத் தெழும் உழுவலுரை”

வரம்பில் சீர்த்தி அல்கவில், ஒண்டமிழ் உயர்வுற உழைக்குங்

கழக அமைச்சரே!

கல்வியில் அகன்றிடு கருணைத் திருவருள் திருவுளம் மகிழ்ந்த தெய்வத் தமிழ்மொழி கன்னலின் அமிழ்திற் கனிந்த தீந்தமிழ் மொழியெனப் பயிற்றிக் கேட்டுளங் களித்து மென்சொற் கெழுமிய சொற்றமிழென அதிகஞ்சிறப்ப, அகமலர்ந்து இனிதுகேட்டின்புற, அருந்தவக் குறுமுனி அருள்வரத்தா லாய்ந்த விடுசுடர் பரப்பி விளங்கும் ஒண்டமிழ் இழைபூண் உவமை கூறுதற் கரிதாம் வனப்பொரு வடிவெடுத்துலவும் பேரெழிற் கன்னித் தமிழே யெனக் கேட்டின்புறுஞ் சிந்தையர் கருத்துடை உள்ளங்களித்திட, உலகெங்கணும் நம்மொழி ஆய்குநர் அதிசயம் பயப்ப, போதரு நெறியின் நன்மைகள் பயக்க, பொருந்துறு தங்கழகக் கிளையொடு புல்லி, பொறியின்வழி நெஞ்சம் புகுத்திப் பெட்புற அருந்தமிழ்த் தொண்டாற்றுக்கை, யான் பெரிதென்கோ! அறிவாய தங்கடனெனவே அறைவன்.

பொருவறு சிறப்பின் விரிந்திலங்கு பொதிகைத் தமிழறி கழகக்குரவ!

திசைதொறும் விரிந்து இலங்கு அவிர்ஒளி சிறந்து நிலமிசையோங்கி, விதிமாண் பொருளால் வட்டங்குயின்ற குருமணியிளிரும் பொன்னம்பலத்தாடும், காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்தன்ன கருணைபொழிந்தே விண்புலம்புகழ் பேரெழில் கண்டு, உள்ளம் நெக்குறும்வண்ணம் பண்ணுடனியைத்துப் பரவும் அடியார் உளத்தால் நாடொறும் நினைவுற, ஆடும்புகழோன் நெகிழ்வுடைத் திருவுளம் மகிழ்ச் செந்தமிழ் அலங்கல் சூடிட விரும்பிய நந்தமிழ்நனை செய்த அருந்தவப் பேற்றால் சைவந் தழைக்க, சிவ நெறியோங்கத் தோன்றிய சமயக்குரவரின் தகைமலி தண்டமிழ் அலங்கலாம் திருமுறைத் தெளிவின் உயர்நிலை தொகுத்துத் தங்கழக நூலெண் ஆயிரத்தெட்டென அணியுடனாக்கிய படைப்பு! எமது ஈது என்றே பெரும்பற்று நீங்கலும் நீங்கார் பவப்பிணி அறுக்கும் அருமருந்தென அகமலி அன்பொடு அறிந்தும், செஞ்சுடர் வண்ணரின் சிறப்பெனப் போற்றற்குரியர் போற்றுதல்கண்டும், கழகப் பெயரின் தெரிநிலை தெள்ளெனத் தெரித்திட, சித்தாந்தப் புகழோன் சீர்த்தி நனிவிதைத்தமையென நாட்டார்

புகழ்மொழி கேட்டும், யான் பெரிதென்கோ! அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நார்பொருள் நாயகன் நலம்பெய் அளியை நின்று நிறை செய்யுமாந்தறன், பொலங்கொள் பொற்றமிழ்க்கே யெனத் தம்முள்ளுள் அன்பேயாகும், மெய்மொழித் தமிழூட்டும் உரிமை அறிவின் விளைவாங் கடனேயெனத் துணிந்தியம்புவான்.

முற்றெழில் ஒருங்குடை ருத்தமிழ் வளர்க்குங் கழகக் குன்று விளக்கே!

தாமின்று காண் நிலையினும் மேம்பட, இடிபுரி எள்சொல் எவருரைப்பினுஞ் சிறிதுங் குன்றா நிலையில், அறிவறிந்து ஆள் வினை கெழுமி,

“ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர் உலவீன்றித்
தாழா துஞற்று பவர்”

எனத் தமிழ்மறை காட்டுஞ் செந்நெறி பற்றுடன் பற்றி, செஞ் சொற் சொல்லின் தொகையறி தூயராய், உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் ஒண்டமிழ்ப் பொருளால் உரையாதென் நா என உறுதிபூண்டு, செந்தமிழ் சுழலும் இசைவேட்டு, தங்கழகத் துணை நல ஆக்கம் ஒருங்கு கூட்டிப், பழுதிலாப் பண்பாம் மதிதூட்டம் பல்வழிப் பெருக்கி மடியிலா அருவினை ஆற்றுந் திறலுடைக் கழக அமைச்சராய், நந்தமிழ்மொழி நானுஞ் சிறந்திட, விலையுடை அருந்தமிழ்க் கடன் அயராவுளத்துடன் ஆற்றிச் சிறப்புற, நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தர் வண்டமிழ் கேட்டருளிய வடிவுடை வாள்நெடுங் கண்ணுமை பாகம் ஆயவன் கலை மலிந்த தென் புலவர் கற்றோர் தம் இடர்தீர்க்கும் கருணையொளி வளர் விளக்கின் பொங்கு பேரொளிப் பூங்கழல், வளத்தமிழ்நாட்டு வண்ணச் சங்கரர் விழா நாளாமித் “தை” தலைநாள் மனத்தினால் அன்பு செய்து இன்பமெய்தி இறைஞ்சுவேன்.

வாழ்க தம்குடி! வாழ்க வண்டமிழ்! வாழ்க கழகம்.

திருநெல்வேலி }
தி. வ. கககூந }
தை - க }
14-1-1962 }

அன்பால் இயக்கிய அன்பன்,
சி. வை. தாமோதரன்

குறிப்பு: மேலாராய்க் காணவுலகத்துறையுங் கற்றறிந்தடங்கிய நல்லார் எந்த வகையாலும் தமிழ்மொழி ஏற்றம், தமிழர் வாழ்வு, தமிழ் நாட்டு வளம் நாடி நம்மை ஊக்குகின்றனர் என்பதன் அடையாளமாகப் போந்ததே மேலுள்ள திருமுகம்.

பேரூள் புரி சிவமே!

பிலவ, தை விழா நாள், சென்னைவாழ் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக அமைச்சர் திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளைக்கு,

“பெருநசையொடு விடுக்குந் தூதுரை”.

பயன்தரு கொள்கையின் நயந்தலை திரியா இயல்புடைக்

கழகத் தேர்ச்சித் துணையே!

மொழிவார் வாயினும், இருளில் மனத்தும் மருவி நின்றகலா மாண்புடைத் தமிழ்மொழி! இறைகளோ டிசைந்த இன்பம் இன்பத் தோடிசைந்த வாழ்வு வழங்குதற் புகழுடைச் செந்தமிழ்ப் பெருமொழி! பால்வாய்க் குழவிகள் களித்துத் துயின்றிட நங்கையர் இசைக்கும் பண்ணமர் மென்னொலித் தீந்தமிழ்த் திருமொழி! பாண்டியர் வளர்த்த பண்பெழு தமிழ்மொழி! தென்னவன் திளைக்கும் தெய்வத் திருமொழி! வண்டமிழ் வள்ளுவர் வாய்மொழி உரைக்கலாகாச் சிறப்பென விரிநீர் வையகம் போற்றும் ஒளியுடைத் தமிழ்மொழி! பிறமொழித் தொடர் பிலாத் தனித் தமிழ் உயர்மொழி! இன் தமிழாய்ப் பரஞ்சடராய சங்கரர் மகிழ் அருள் மொழி! நந்தமிழ் மொழியென, பிறந்த பிறவியிற் போற்றுதல் தமிழர் தாய்க் கடனெனத் தம் தமிழுளம் பெருவாய்மைத் தமிழ்போற்றி, முத்தமிழ் மொழிக் காய் முன்னிய செய்வினை முழுமையும் வலத்தராகி, சின்னாட்கழியாமையே வழிவழிப் பெருகி இன் தமிழ் இலக்கிய நிறைவிழா நிறுவிய, வண்புகழ் பலர்வாய்ப் படினும், பெறலரிய விருந்தானால் பேறிதன்மேல் இல்லையெனும் அறிவு வாய்த்த எங்குமு எல்லையில் நிறைவெய்தப் புகழினும், பிடிபுணர் களிற்றென, தெய்வமணம் நானும் செந்தமிழ்க் காதலாற் றம்முடன் பல்நாள் ஊடலும் கூடலும் மிகைபட, அன்புரைத் தடங்கக் கூறும் அமிழ் தத்தன்ன இன்றமிழ் மொழிந்து ஆடி, உம்பர்ப்பெயர்ந்த பண்டித மணியெனத் தமிழர் கூட்டிய விருதுடைக் கதிரேசன், மகிழ்அணி முறுவல்பூத்து, தண்டாக்காதலும் சிறக்க, தம்மொடு நற்றமிழ் இன்மொழி மொழிய, தமிழர் ஒளிநாளெனத் துப்புடை உலகு போற்றும் “ஐந” முதல்நாள் நினைந்தும், இயலாத் திறத்துப் பெருநசையொடு தூது விடுத்திட, குற்றமில் செந்தமிழ் கூறவல்லார் பற்றும், அரும்பித்த செஞ்ஞாயி ரேய்க்கும் அழகெழு தலாகா அம்மையப்பன் அருட்சேவடி, நாவலூர் நம்பி சொன்ன நற்றமிழ்க் கருளிய கண்ணுதல் கருணைத் திருவடி ஒங்கி எழுவ் காதல் ஒழியாத உள்ளத்துடன் பேரூள் வேண்டி, சிவமேயென வீழ்குதும்.

செறிவிற்பலதரு நிலையிற் பொலிவுறு செந்தமிழ்க் குழைக்குங்

கறங் உழைய!

திருப்பதிகச் செழுந் தமிழின் திறம்போற்றித் தாம், பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர் மகிழ்ந்தருள் நல்க, சைவக்குரவர் சூட்டிய பொங்குதமிழ்ச் சொன்மலர்த் தேமாலை, வேட்டோர்க்கு அமிழ்தினு மேலாம் மதரத்தாயர் திருமொழி நறவம் எனச் சைவப் பெருமை முழுமையும் மாந்திக் களித்துச் செந்நெறித் திறனறிந்திட முனையினும், எண்ணில் சீர்த் தெய்வத் திருநலம் அத்திறத்திற் கெளிதோவெனத் தம சைவச் செந்நெறி பற்றும் தமிழுளம், தங்கடனுணர்ந்த, பாவியல் மாலைச் செந்தமிழ்பாடிப் பாடிப் பரிவொடு சைவ நன்னெறித் தலைவன் மெய்ப்பொருள் ஞானம் பெற்றின்புறந் தன்மையில் பொங்கும் ஆர்வத் தொடு கண்பொழியும் இன்ப அருவி பெருக்கி, பரவுசீர்ப்பெற்றியர் மேவும் அன்புறு மேன்மையார் தன்மை விளங்கிடும்; சித்தம் நிறைந்தே அன்பு தெவிட்டும் அன்பு மலர் பொதிந்த இன்றமிழ்ப்பதிகப் பொலிவுடைப் புகழ்மலரலங்கல் தெளித்துப் புனைந்து, மன்னு தீந்தமிழ்ப் பரப்பில், கழகப் புகழ்விழா நன்னாள், ஏர்தரும் அன்பால், நூற்றொடு எதிர்த்த பழுதிலாப் பத்தின் விழுமம், எண்ணுதற் கரிதாங் கருத்துரை எண்குணக்குன்றின் எழிலெண் எட்டுடன் கூடிய சிறப்பே, கழக நூலெண் வரிசையில் வரம்பில் பெருமிளிர் 1008 என, அணியுறக், கழக ஓங்கற் சிறப்பிற்கருளும், முக்கட் செக்கர்ச்சடை மவுலி வென்றிவிடையார் கேண்மைத் திருவடி சூட்டிய, தங்கழகச் சார்புடைத் திருநெறிவிளக்குந் தூய்மைத் திருநெறி, எங்கும் நிறைந்த மெய்புணர்வுடன் உருகிய விருப்பொடு வேண்டுவார்க்கருளும் அண்ணலின் அளியென அன்றே இனிதினுணர்ந்தும். அவ்விழாச் சிறப்பினை வாழ்த்தி யாமும் வரையினும், அன்றிருந்தே சால மலர்ந்து களிசிறப்பத் தழைத்தளந் தமிழுளப் பெருக்கு, சங்கரர் பேரருள் போற்றும், உழைப்பாலுயர்ந்த உத்தமத் தமிழர் பொங்கு பேரருளப் புகழ் ஒளி காட்டுமித் “ஐந” தலைநாள் வரைந்திட முனைந்தும், இயலா நிலையினில் “இத்தகைமைத் தென்றென் மொழிகேள்”, எனச் சேக்கிழார் பெருமான், அருள்மொழித் தொடரினை, யாம் மீண்டு மீண்டும் பரிவுடன் இரந்து “இத் தகைமைத் தென்றென் வரைகேள்” என்னலே எழுதல் இருப்பினும் இன்னுமொன்று உரைத்தற்குளது. என்னெனில் தங் கடன் தொடர்ந்து நோக்குறின் “அளவில் புகழ் வந்து எய்தும் காலம், ஒளிபெருகு மைப் பொருவு கறைக்கண்டர் கருணையினால் எதிர்ந்ததாம் தமக்கே” யென்று வாழ்க நீர், தொண்டு செய் மகிழ்ச்சி சார்ந்தே! என வாழ்த்துதாம், முதுமை முற்றிய புலவன் கதிரேசச் செட்டி.

உளம் உயர் உரத்தினால் மேல் நிமிர் மிடுக்குடைக் கழக அமைச்சர்!

மொய்கொள் முத்தமிழ் பெய்தீந்தே நின்சுவை அங்கண்
 மாநிலம் முழுதும் மாந்தி இன்புற, எம்மார் கருத்தினுள் நிறைதரு
 விழைவாம் நந்தமிழ்ப் புகழினை வைகலும் வைகலும் வளர்க்க,
 புலன் போம்வழிப் போக்கல் செய்யாது, நெறியில் தலைநிமிர்ந்து
 நின்று, தங்கழகச் செயற்குழுவுடன் விருப்பொடுந் தழீஇ, உறுத்
 தல் ஆகலா உறுதியெனச் சான்றோர் வியந்திடுஞ் சீரிய சிறப்பில்,
 மாண்புடை மதிமகன் தாமெனப் பல்கால் அளித்திடும், உழைத்
 திடும் வண்திறன், அழகின் விளங்கி மிகப் பல்கிட, மாதவத்
 தோர் பெருவாழ்வாம் சண்பையர்கோன் உளம் நிறைந்து
 பொழிந் தெழுந்த உயர்ஞானத் திருமொழியார் தெள்தமிழ்
 மழலை இன்குரல் உவந்து கேட்டு, பொன்மலை வல்லியும்
 தாமும் பொருவிடைமேல் எழுந்தருளிச் சென்னி இளம்பிறை
 திகழ, எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதங் குழைத்தருளி,
 “உண்ணடிசில்” என ஊட்டிய அம்மையப்பரார் தமிழ் விரகர்
 பொன்னங் கழலினை; அன்றார் அருள்புரி உவகையொடுவடிமித்
 “ஐ” தமிழர்விழாநாள் வரம்பு வழுவிடா நெறியுடன், அருள்
 பொழிந்திட ஐந்தெழுத் தருமறை ஓதித் தொடர்ந்தெழும்
 அன்பால் “மாறிலாத மாக்கருணை வெள்ளமே!” என நெகிழந்
 துருகி இறைஞ்சுதும்.

புதுமை போலுமில் பழமை அன்பினன்

செட்டி என அழைக்கும் சிறப்புடைப் பெருங்குடித் தோன்றிய

திருநெல்வேலி

தி.வ. ககககூ தை-க. }

14-1-1962

பெயர்ந்த

கதிரேசச் செட்டி

இயக்குநர்வழி வரைந்தவன்.

குறிப்பு: கண்ணங் கருத்துமாய் நம் வண்ணத் தமிழும் வையக
 முற்றும் தன்னகத்துக்கொண்டு மாண்பொடு திகழும் தெய்வச் செந்
 நெறியும் வளம்பெற வேண்டித் தவமுயல் காணவுலகத் துறைகடவுட்
 பற்றினர் விடுக்குந் திருமுகங்கள் நுண்பொருள் கெழுமிய இனிய
 வுரைநடை நூலாய் நம்மோர்க்குப் பெருந்துணையாம் பெற்றியன.

மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல்

[திரு. மு. சதாசிவம், எம். ஏ.]

உலகிற் சிறப்புடையனவற்றை எல்லாம் பொன்னே போற் போற்றிக் காத்துவரல் எந்நாட்டிலும் பண்டுதொட்டு நிகழ்ந்து வரும் மக்கட்செயலாகும். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறைக் கண்ணும் நல்லன, இனியன, ஏற்புடையனவென முந்தையோர் போற்றியவற்றைப் பின்மரபினோரும் சிறப்பறிந்து போற்றி வைத்துப் பெருமை கொள்வது உலகியல்பே. மரபுவழிவந்த பொருள்களை அரும்பொருட் காட்சிச் சாலைகளில் வைத்தும், தனி மனைகளில் தனியிடங்களில் வைத்தும் காப்பாற்றி வரும் வழக்கம் எல்லா நாடுகளிலும் இருந்து வருகிறது.

உலகத்துப் பிறபொருள்களைப் போலவே மொழியும் வழி மரபினோர்க்கு எளிதில் எய்தும் பொருளாக இருக்கிறது. மொழி ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவருக்கு மட்டும் உரியதன்று; அதனைக் கற்றுப் பேசுவோர் அனைவருக்கும் உரியதே. ஒரு சமுதாயக் குழுவினரின் கூட்டு முயற்சியினாலேயே எம்மொழியும் பிறந்து வளம்பெற்று வாழ்கிறது. உலகில் வழங்கும் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனித்தனிச் சிறப்புக்கள் உள்ளன. அத்தனிச் சிறப்புக்களே காலப்போக்கில் கடைப்பிடிக்கத்தக்க மரபுகள் என்று பேசப்படுகின்றன.

தமிழ்மொழியின் மரபினைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்காகவே தொல்காப்பியர் ஓர் அரிய இலக்கணத்தை எழுதினார். இக் கருத்து அவர் தொல்காப்பியம் மூன்று அதிகாரங்களிலும் 'மரபு' பற்றிக் கூறுவதனின்று எளிதில் உணரப்படும். எழுத்ததி காரத்தைத் தொடங்கும் பகுதிக்கே 'நூன்மரபு' என்ற பெயரை அளித்தார் தொல்காப்பியர்; அடுத்துத் தமிழ்ச் சொற்களின் இயங்கியல்பைக் கூறும் பகுதிக்கும் 'மொழிமரபு' என்ற பெயரை யளித்தார். சொற்களின் சில புணர்ச்சி முறைகளைக் கூறும் ஐந்தாம் இயலுக்குத் 'தொகைமரபு' என்ற பெயரை வழங்கினார். சொல்லதிகாரத்தில் விளிவேற்றுமையின் இயல்புகளைக் கூறும் இயலுக்கு 'விளிமரபு' என்ற தலைப்பைக் கொடுத்தார். பொருளதிகாரத்தில் தனியே 'மரபியல்' என்ற இயலை வகுத்து அதன்கண் மொழிமரபுகளை விளங்க எடுத்துரைக்கிறார். மேலும் 'கிளவியாக'கத்திலும், 'செய்யுளிய'லிலும்கூட மரபுகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். தமிழ்மொழியின் மரபைக் காக்குந் தலையாய பணியை மேற்கொண்ட தொல்காப்பியரின் நூலி

ஞற்றான் இரண்டாயிரமாண்டுகளுக்கு மேலாக வடமொழியின் கலப்பை ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ள நேரினும், தமிழ் தன் தனித் தன்மை குறையாது இன்றும் நின்றொளிர்கிறது எனலாம்.

மொழியும், மொழிக்கண் பயிலும் சொற்களும் காலந் தோறும் மாறிவரும் இயல்பினவாதலின், தமிழ்மொழியின் மரபு தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தது போல் அப்படியே இன்றும் இருக்கவில்லை. தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பல வழக் காறுகள் கி. பி. 12-14 நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த உரையாசிரியர்கள் காலத்திலேயே மிக மாறிவிட்டன. எனினும் உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பிய மரபைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களில் காணும் இலேசுகளான் தங்காலத்து வழக்காறுகளையும் தொல்காப்பியர் குறித்துப்போந்தார் என்று நிலைநாட்ட முயன்றனர். தொல்காப்பியத்தை வழக்கிறந்து போகாத உயிர் வழக்காறு (Living tradition) உள்ள நூலாக மிளிரும்படி செய்யப் பல்லாற்றினும் முயன்றனர். இடைக்காலத்துக்கேற்ற இலக்கணம் வகுத்த நன்னூலையும் கவனியாது தொல்காப்பியத்தில் ஆழ்பற்றுக் கொண்டிருந்தனர். அதனால்தான் எளிதில் பொருள்புரியும் நூற்பாக்களுக்கும் விளக்கவுரை வரைந்து தம் காலத்துக்கு ஏற்ற இலக்கணமே தொல்காப்பியம் என்பதை ஓரளவு நிலைநிறுத்திப் போந்தனர்.

எந்த இலக்கியமும், இலக்கண நூலும் தாம் தோன்றும் காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்வதையே முதற்கடமையாகக் கொண்டிருக்கும். இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்மக்களுக்கே பயன்படவேண்டுமென்று தம் காலத்து மரபைக் கவனியாது தொல்காப்பியரோ திருவள்ளுவரோ நூல் செய்யவில்லை. எனினும் அப்பேரறிவாளர்களின் நூல்கள் மொழியின், வாழ்க்கையின் மாறா அடிப்படை உண்மைகளைக் கொண்டிலங்குவனவாகலின் காலத்தை வென்று குன்றாச்சிறப்புடன் திகழ்கின்றன.

தொல்காப்பியம் ஓரிலக்கண நூலாக மட்டுமன்றிப் பேரிலக்கியமாயுந் திகழ்கிறது. நன்னூலைப் போலன்றித் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் கவிதைச் சுவையும், தெளிவும் பெற்று ஒளிர்கின்றன. சங்க காலத்து வாழ்க்கை மரபுகளையும், மொழி மரபுகளையும் ஓரளவு அறிதற்கு உறுதுணையாயிருப்பது தொல்காப்பியமே. தொல்காப்பியர் உலகியல் மரபையும், செய்யுள் மரபையும் தழுவின தம் நூலை அமைத்துள்ளார். சங்க காலத்துத் திணை, நிலந்தழுவின ஒழுகலாறுகள் பெரும்பாலும் இக்கால இலக்கியத்தில் பேசப்படுமாறில்லை. தமிழ்மொழியும் சங்க காலத்தில் இருந்ததைப்போல ஓரசைச் சொற்கள் மலிந்த மொழியாக

வன்றிக் கூட்டுச் சொற்கள் நிறைந்த மொழியாக வளர்ந்துவிட்டது. எனினும் தொல்காப்பியம் நம் தமிழ்மரபைக் காப்பதற்கு என்றும் வழிகாட்டியாகவே இருந்து வருகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

உலகத்தில் பேசப்படும் எம்மொழிக் கண்ணும் சொற்களுக்கு ஒரு காலத்தில் வழங்கப்பட்ட பொருள் பிறிதொரு காலத்தில் அப்படியே மாறாமல் வழங்கிவருதல் இல்லை. சொல்வடிவே (சொன்மை)யன்றிப் பொருளும் (பொருண்மையும்) மாறுதலுறுவது மொழியினியல்பே. ஒரு சொல்லுக்கு இப்பொருள்தான் எஞ்ஞான்றும் வழங்கவேண்டும் என்று யாரும் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியாது. சொற்களுக்குப் பொருள்கள் எய்துவது எல்லாம் சமுதாயத்தின் வழக்காறு (Convention). பற்றியேயாகலின், சமுதாயத்தின் தேவைக்கேற்பச் சொற்களின் பொருள்களும் மாறி வருகின்றன. இவ்வுண்மையைச் சொற்களின் வரலாற்றையுணர்ந்தவர் நன்கறிவர். சொல்லாண்மை படைத்த கவிஞர்கள் ஒரே சொல்லை வெவ்வேறிடங்களில் வழங்கி வெவ்வேறு பொருள்கள் எய்துமாறு செய்யும் வன்மையுடையராயுள்ளனர்.

சங்க காலத்தில் வழங்கிய சொற்களை அவற்றுக்கு இக்காலத்து வழங்கும் பொருளையுணராதது வழங்கிவருதல் பொருத்தமுடைத்தாகாது. சங்ககால மரபைப் போற்றுவதாக எண்ணிக் கொண்டு சிலர் சங்க விலக்கியச் சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் பின்னிச் செய்யுள்யாத்துத் தம் புலமைத் திறமையைத் தாமே வியந்துகொள்ளுகின்றனர். அன்றோர் சங்க கால மரபுக்கும் பெருமை செய்தாரல்லர்; இக்காலத்திற்கும் பயனுடைய பணி செய்தாரல்லர். தமிழில் இலக்கியம் செய்வோர் வழிவழியாக வரும் மரபுடன் புதுமரபுகளையும் கவனித்தே நூல் செய்ய வேண்டும். இன்றேல் அவர்கள் நூலால் நனிபயன் யாதுமின்று. சிலர் நற்றமிழ் நடை எழுதுவதாகக் கருதிக்கொண்டு 'களவியலுரை நடையை'க் கண்டிப்பின்பற்றிக் கருத்தழிந்து எய்ப்புறுகின்றனர். கருத்துக் கேற்ற நடையும், காலத்துக்கேற்ற நடையும், தங்கல்விப் பெருமைக்கேற்ற நடையும் கொண்டு நூல் செய்வோரே மொழிமரபைக் காப்பாற்றுபவராவர். எதிர் காலத்தில் இக்காலத்து வழங்கும் சொற்களின் பொருள் எவ்வாறு மாறும் என்று யாரும் முன்னறிந்து கூறிவிட முடியாது. எனவே தங்கால மரபை ஒட்டியே சொற்பொருள் விளங்கச் செய்வது எழுத்தாளர் கடனாகும்.

நூலியற்றுங்கால் அவ்வக்காலத்துச் சொற்களின் சொல் மரபையும், பொருள் மரபையும் மனத்துட் கொள்ள வேண்டும்.

என்பதைப் பேராசிரியர் செய்யுளியலுள் தெளிவுறக் கூறியிருப்பன ஈண்டுக் கருதத்தகும்:

“இனி, (பத்துப்)பாட்டினும் (எட்டுத்)தொகையினும் உள்ள சொல்லே மீட்டொரு காலத்துக்கு உரித்தன்றிப் போயினவும் உள; அவை முற்காலத்துளவென்பதே கொண்டு பிற்காலத்து நாட்டிச் செய்யுள் செய்யப்பெறா என்பது.

“இனி, பொருளும் இவ்வாறே காலத்தானும் இடத்தானும் வேறுபடுதலுடைய. ஒரு காலத்து அணியும் கோலமும் ஒரு காலத்து வழங்காதனவு முள. ஒரிடத்து நிகழும் பொருண் மற்றொரிடத்து நிகழாதனவு முள. அவ்வக் காலமும் இடனும் பற்றி ஏற்றவாற்றாற் செய்யுள் செய்யவேண்டுமென்பது.”

இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வேற்று மொழிச் சொல் என்ற நால்வகைச் சொற்களானும் செய்யுள் யாக்கப் படலாம் என்பதே தொல்காப்பியர் கருத்து. மக்களுக்குப் புரியும் சொற்களையும், பொருள்களையுமே எடுத்து வழங்க வேண்டுமென்பதே அவர்க்குக் கருத்தாகும்:

“மரபே தானும்,

நாற்சொல் இயலான் யாப்புவழிப் பட்டன” (செய்யுள்: நகூஉ)

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா.

தொல்காப்பியர் காலத்து மொழி மரபில் ஓரறிவுயிர் முதல் ஆறறிவுயிர் வரையுள்ள எல்லாவற்றிற்கும் தனித்தனியே அல்லது பொதுவாக உரிய ஆண்பாற் பெயர்கள், பெண்பாற் பெயர்கள், இளமைப் பெயர்கள் என்று வழங்கியவற்றுள் பெரும்பாலன இன்றைய வழங்கற்பாட்டில் இல்லை. புலி, சிங்கம், யானை, பூனை, எலி முதலிய எல்லா விலங்குகளுக்கும் பால்வேறு காட்டும் போது தொல்காப்பியர் குறித்த சொற்களை வழங்காது ஆண், பெண் என்ற சொற்களை முன்சேர்த்து வழங்குவதை இக்கால மரபாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம். ஏறு, ஏற்றை, ஒருத்தல், மோத்தை, தகர், கண்டி, மூடு, நாகு, அளகு, பிணவு போன்ற சொற்களை இக்காலத்தில் வழங்குவதில்லை. பிடியைப் ‘பெண் யானை’ என்று வழங்குவதைச் சங்க கால மக்கள் விரும்பியிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் ‘பிடி வந்தது’ என்றால் ‘பெண் யானை வந்தது’ என்ற பொருளை மக்கள் எளிதில் உணர்வ தில்லை. இவ்வாறே தொல்காப்பிய மரபியலிற் காணப்பட்ட பார்ப்பு, பறழ் போன்ற பல்வேறு இளமைப் பெயர்க் கிளவிகளை விட்டுவிட்டுக் குஞ்சு, குட்டி போன்ற பிற சொற்களையே பெரும் பான்மையாக வழங்கி வருகிறோம். இவ்வாறு கால மரபை

ஒட்டிச் சொற்களை வழங்குதல் வேண்டும் என்பதே தொல் காப்பியரின் கருத்துமாகும் என்பதைக் கீழ்வரும் நூற்பாக்கள் உணர்த்துகின்றன.

“கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே” (எச்ச: ௫௬)

“மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை
மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னான” (மரபி: ௯0)

“செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியல் மருங்கினும்
மெய்பெறக் கிளந்த கிளவி எல்லாம்
பல்வேறு செய்தியின் நூல்நெறி பிழையாது
சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.” (எச்ச: ௬௭)

சொற்பொருள் மரபை மதியாது மனம் போனவாறு சொற்களைக் கையாளுவதால் மொழியின் சிறப்பே கெட்டுவிடும் என்று தொல்காப்பியர் அறிவுறுத்துகிறார்:

“மரபுநிலை திரியின் பிறிது பிறிதாகும்.” (மரபி: ௯௧)

செய்யுள் மரபில் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய செய்தி யொன்றுண்டு. கவிஞர்கள் தம் கவித்திறனால் உலகியல் மரபுக் கொவ்வாத சொற்களை, சொற்றொடர்களைக் கவியுரிமை (Poetic licence) முறையான் புனைந்து கூறினும், அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஆயின் அவ்வுரிமையைக் கவிஞரல்லாத மற்றையோர் பின்பற்ற முயலுதல் கூடாது. ஒரு கவிஞர்க்கேயுரிய சொல்வண்ணங்களைக் கையாள விரும்பும் பிறர், மேற்கோளாக அவற்றைச் சிதைக்காது எடுத்தாளுதலே நன்மரபாகும்.

மொழி வளர்ச்சியில் ஏற்படும் புது மரபுகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் முகத்தானேயே வழுவமைதிகளும் மரபுக்களும் மொழிக்கண் அமைந்திருக்கின்றன. தமிழ்மொழி ஓர் ஒழுங்கு முறையில் சென்றே வளரவேண்டுமென்பதே தொல்காப்பியர், நன்னூலார் போன்ற இலக்கணப் பேராசிரியர்களின் பெருவிருப்பாகும். உலகியல் வழக்கைப்போற்றாது, பொதுமக்களிடமிருந்து பிரித்துவைக்கப்பட்டுச் செய்யுள் மரபையே போற்றி வந்ததனால் வழக்கிறந்த வடமொழி போலாது என்றும் உயிர் பெற்றிலகும் திருமொழியாய்த் தமிழ் நிலைத்திருக்க வேண்டுமாயின் அது உலக வழக்கையும் காலப்போக்கில் ஏற்றுக்கொண்டே வரவேண்டும் என்பது தொல்காப்பியர் உணர்த்திய உண்மையாகும். அதனாற்றான் பல வழுவமைதிகளைத் தொல்காப்பியர் குறித்துப் போந்துள்ளார்.

செத்தாரைத் துஞ்சினார் என்றும், வானுலகு புக்கார் என்றும் மறைமுக வாய்பாடுகளான் கூறுதலும், ‘அவையல்

கிளவி'களை, 'ஆமுன் வருஉம் ஈகாரப் பகரம்', 'கால்மேல் நீர் பெய்தல்' முதலிய சொற்றொடர்களான் கூறுதலும், மூத்தோரையும் உயர்ந்தோரையும் மரியாதைப் பன்மைவாய்பாட்டால் சுட்டுதலும், விளித்தலும், பெருமை கருதிய வழி அஃறிணையினையும் உயர்திணைச் சொல்லால் குறித்தலும் சொன்மரபின்பாற்பட்டவையே. தஞ்சாக்கூர் என்பதைத் தஞ்சை என்றும், களத்தூரைக் களந்தை என்றலும் இத்தகைய மரபின் பாலனவே:

“தகுதியும் வழக்கும் தழீஇயின வொழுக்கும்.
பகுதிக் கிளவி வரைநிலையிலவே” (கிளவி. கஎ)

“குறைச் சொற்கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்” (எச்ச: ௫எ)

“குறைத்தன ஆயினும் நிறைப்பெய ரியல.” (எச்ச: ௫அ)

புது மரபு அல்லது புதுவழக்கு உலகியலில் தோன்றின் அஃது அறிவிலும், தெளிவுக்காட்சியிலும் சிறந்த சான்றோர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படின இலக்கிய மரபுக்கும் ஏற்றதாகும். 'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே' என்பது தொல்காப்பியரின் கருத்து. சான்றோர்களினாலேயே இவ்வுலகில் அறநெறிகள் நின்று நிலவுகின்றன; நன் மரபுகளும் தோன்றி உலவுகின்றன. மொழிமரபுகளும் அறிஞர் பெருமக்களால் ஏற்கப்பெற்ற ஞான்றே ஏற்றம் பெறுகின்றன. 'மரபிய'லில் சான்றோர் ஒப்புக்கொண்ட நெறியே யாவராலும் பின்பற்றத்தக்க மரபாகும் என்பதைத் தொல்காப்பியர் விளங்கக் கூறுகிறார்:

“வழக்கெனப் படுவது உயர்ந்தோர் மாட்டே
நிகழ்ச்சி அவர்கட் டாக லான.” (மரபி: கூஉ)

முற்காலத்தில் மொழிக்கல்வி பண்டிதர்களின் சொத்துரிமையாகவே இருந்து வந்தது. வடமொழிக் கல்வியை விரும்பிக் கற்க முன் வந்தோர்க்கு அக்கல்வி மறுக்கப்பட்டு வந்தமை வரலாறு காட்டும் உண்மையாகும். இக்காலத்தில் வடமொழியை எவரும் கற்க வாய்ப்புண்டு; ஆனால் வடமொழிக் கல்வியின்பயன் ஆங்கிலக் கல்வியால் மிகக்குறைந்துவிட்டது. ஆங்கிலத்தின் பெருஞ்சிறப்பை எண்ணித் தமிழர் தம் தாய்மொழியைக் கல்லாது கழிந்த காலமும் உண்டு. தமிழர் தம் இனமரபைக் காப்பாற்ற வேண்டின் தங்கள் மொழிமரபையும் காப்பாற்ற வேண்டும். இந்நூற்றாண்டில் நாட்டு விடுதலையுணர்வு எழுந்தது போல மொழி விடுதலையுணர்வும் வளர்ந்து வருகிறது. பிற மொழித் தாக்குதல்களினின்று தமிழின்மரபைக் காப்பாற்றுவது நம்மனோரின் இன்றியமையாக் கடனாகும்.

ஆனால் பழமைக்கண் விடாப்பற்றுக் கொண்டோர் பழைய மரபுகளே சிறந்தனவெனப் புதுமரபுகளை ஆராய்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். தொல்காப்பியருக்குப்பின் பல்லாற்றினும் தமிழ் இலக்கண மரபுகள் வளர்ந்திருப்பதால், எச் சொற்றொடர் அமைப்புக்கும் தொல்காப்பியத்தில் விதி இருந்தால்தான் அதனை ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று கூறுதல் பொருந்தாது. புது மரபுகளைப் போற்றத் தயங்குவோர் மொழியின் இயல்பான வளர்ச்சிக்கு முட்டுக் கட்டை இடுவோரேயாவர் காலந்தோறும் புதுப்புது மரபுகளை ஏற்று வந்திருப்பதனாலேயே தமிழ் இன்றும் பைந்தமிழாய் மிளர்கிறது. இக்காலத்தில் உலகத்து அறிவியல், துண்ணியல் அறிவுகளையெல்லாம் ஏற்றுப் புதுமைப் பொலிவுடன் விளங்கி வருகிறது.

‘மாற்றருள் சிறப்பின் மரபு’ என்ற தொடர்க்கு ‘மரபு என்பது மாற்றமுடியாத தொன்றன்று’ என்று பொருள் கொள்ளாது ‘மரபு என்பது மொழியின் நிலைபேறுடைய சிறப்பியல்பு’ என்ற பொருளைக் கொள்வதே பொருந்துவதாகும். காலப்போக்கினாலும், பிறமொழித் தொடர்பாலும் ஏற்படும் புது மரபுகளை மொழி அறிஞர்களின் ஒப்புதலுடன் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். கால மரபை (Spirit of the age) நாம் மதிக்க வேண்டும் என்பது மொழியியலுக்கும் பொருந்துவதே. தொல்காப்பியருக்குப்பின் நம் மொழிக்கண் தோன்றியுள்ள மொழிக் கூறுகளான இணைமொழிகள், மரபுச் சொற்கள், தொடர்கள், அடுக்குத் தொடர்கள், ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் முதலியவற்றை ஆய்ந்து தமிழின் விரிந்த இலக்கண மரபை உணர முற்படல் வேண்டும். உலகத்துப் பிறமொழிகளையெல்லாம் கற்கும் வாய்ப்பு இக்காலத்தில் எவர்க்கும் ஏற்பட்டிருப்பதனால், தமிழின் சிறப்புக்களைத் தனி மரபுகளைப் பிறமொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுணரும் மொழியறிவு சிறந்தோங்க வேண்டும். வரலாற்று முறையில் மொழியின் மரபுகளை ஆய்ந்துணர்த்தல் இக்காலமொழியறிஞரின் முதற்கடமையாகும்.

“பிறமொழியாளர்க்கு இடர்விளைக்கும் சொல்வண்ணங்கள், சொற்றொடர் (அமைப்புக்கள்), சொற்கூட்டுக்கள் எல்லாம் பொதுவாய் மரபியற்கண் அடங்கும்” என்று கொள்ளுகிறார் E. பால்மர் என்ற மொழிநூல்வித்தகர். பிறமொழிகளுடன் ஒப்பிடும்போதுதான் தமிழின் தனி மரபுகள் தெற்றென விளங்கும். தொல்லாணை நல்லாசிரியரின் வழி நின்றே தமிழில் புது மரபுகளை ஏற்றுத் தமிழைப் பல்லாற்றினும் வளம்படுத்த முயல்வோமாக!

சங்க காலச் செய்யுள் நடை

[திரு. ச. கணபதி முதலியார், எம். ஏ., எல். டி.]

இலக்கியம்தரிக்கலை. அஃது மக்களின் வாழ்வின்னு மலர் வது; மக்களது வாழ்க்கைக் கண்ணாடி. இலக்கியம் இல்லா நாடே இல்லை எனலாம். ஒரு நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சிகள், விருப்பு வெறுப்புகள், ஒழுக்கங்கள், பண்பாடுகள், சமயக்கோட்பாடுகள், மனஇயல்புகள், தத்துவங்கள், கலைநோக்கங்கள் முதலியவைகளை எடுத்துக் காட்டுவதே இலக்கியத்தின் குறிக்கோளாம். அடிமை நாட்டில் இலக்கியம் நன்கு தோன்றா. மக்களாட்சியுள்ள நாட்டில் இலக்கியம் பெருகித் தோன்றும். அடிமை நாட்டில் கைக்கு விலங்கும் வாய்க்குப் பூட்டும், கருத்திற்குத் தடையும், எழுத்திற்குத் தடையும் உண்டு. அந்நாட்டு மக்களின் பண்பட்ட உள்ளங்களும் புண்பட்டு, அமைதி குறைந்து அலமந்து கவன்று நிற்பல் கண்கூடு. ஆண்டு ஆற்றல் இலக்கியம் (Literature Of Power) வெளிப்படா; அறிவு இலக்கியம் (Literature of Knowledge) பிறவா; கவிக்குயில்கள் இலக்கியப் பூங்காவில் மறைந்துறையும்; பாடா; புஷ்யில் கவிப்பஞ்சம் ஏற்படும்; கவின் கலைகள் இன்பக் கலைகள் (Fine Arts) உருப்பெறா; எல்லாத்துறைகளினும் மன வெழுச்சி இரா; புரட்சி மனப்பான்மை குதித்து எழும். எனவே இலக்கிய வளத்திற்கு, பெருக்கிற்கு நாட்டு விடுதலை இன்றியமையாத தொன்று.

பண்டைத் தமிழகம் என்றும் எவர்க்கும் அடிமைப்பட்ட தின்று. விடுதலையே தமிழ்மக்களின் பிறப்புரிமை. எனவே கலைச்செல்வங்கள் ஒருங்கு கூடின; முச்சங்கங்களும் இருந்தன. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பலரும் ஆண்டு வதிந்தனர். முடியுடை மூவேந்தரும் குறு நில மன்னரும், ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர்க்கு உற்றுழி உதவியும் உறு பொருள் கொடுத்தும் இலக்கியத்தை வளர்த்தனர்; திக்கெலாம் சென்று பல்லாற்றினும் கலைச்செல்வங்களை ஈட்டினர். தமிழகம் இலக்கிய வளத்தால் பொலிந்தது. அரசராயினார் 'மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்' என்ற உண்மையை உளங்கொண்டு குடியோம் பித் தங்கடமையில் ஈலிசிறந்தோராயினர். மக்கட்குத் தன்னால், தன்பரிசனத்தால், ஊனமிகு படைத்திறத்தால், கள்வரால், விலங்குகளால் வரும் ஐவகை ஏதங்களையும் நீக்கி அறங்காப்பா ராயினர். பாவலர்களைக் காவலர்கள் கண்களைக் காக்கும் இமைக் களெனக் காத்தனர். பாநலமிக்க செந்நாப்புலவர்களும்,

‘ அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே ’

‘ நாயிருக்கும் நாடு நமதென்பதை ’

பேச்சிலும் மூச்சிலும் கொண்டு கட்புலமறியா விட்புலம் பறக்கும் விடுதலைபெற்ற பறவைகளாய்ப் பறந்து செம்மாந்திருந்தனர். பசிப் பிணிஎனுட்பாவி அவர்களை அணுகவும் அஞ்சினான். அரச வேலி அவர்களை நல்லாற்றில் புரந்தது. நெஞ்சில் உரமும் நேர்மைத் திறமும் அவர்கள்பால் நனி காணப்பட்டன. அவர்கள் மனமெனும் தோணிபற்றிக் கவிக்கடலுள் புக்கு இன்பக் கரையை எய்தினர்; பிறறை ஞான்று கவிமழை பொழிந்தனர். அகத்துறை நயங்களும் புறத்துறை நயங்களும் அவர்களின் பாடல்களில் ஆழ்ந்து கிடந்தன. ஆனால் தமிழராகிய நாம் செய்த தவக்குறைவால் எல்லாப்பாடல்களையும் இஞ்ஞான்று பெற்றோமில்லை. முதலிரு சங்கங்கள் பயந்த பெறலரும் நூற் செல்வங்களில் சிலவற்றைக் கேட்டு மறியோம், கண்டுமறியோம்; கடைச்சங்க மருவிய நூல்களையே நாம் இன்று பெற்றிருக்கின்றோம்.

கடைச்சங்க நூல்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பன வாகும். அவை முறையே எவை என்பதைக் கீழ்வரும் பாக்களால் அறிக.

“ நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
 றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்குபரிபாடல்
 கற்றறிந்தா ரேத்துங்கலியோ டகம்புறமென்
 றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை ”

“ முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
 பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
 கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
 பாலை கடாத்தொடும் பத்து ”

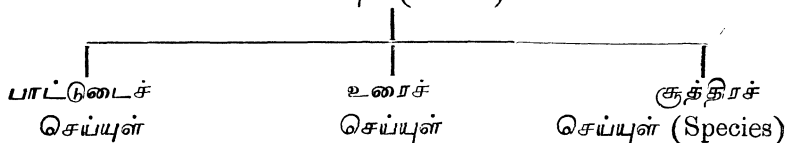
“ நாலடி நான்மணி நானாற்பு தைந்திணைமுப்
 பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
 இன்னிலைய காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
 கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு ”

இனி, சங்க காலச் செய்யுள் நடையை ஆராயும் முகத்தான் செய்யுளின் பொதுவிலக்கணத்தைக் கீழ்நாட்டோடு மேல் நாட்டுப் புலவர்களின் கருத்துக்களையும் சிந்தையிற் கொண்டு ஒப்பிட்டுக் கூறுவாம்.

தொல்காப்பியம் இடைச் சங்கத்தார்க்கும் கடைச் சங்கத் தார்க்கும் ஒப்ப முடிந்த அடிப்படை ஆதார நூல். அஃது தமிழரின் பண்பாட்டுக் கருவூலம். அந் நூற்கண் பொருளதிகாரச்

செய்யுளியலிலுள்ள நூற்பாக்களே செய்யுட்டுக்கு இலக்கணம் வகுப்பன. செய்யுட்டுக்கு ஆண்டு வழங்கப் பெறும் பிற்பெயர்கள் தூக்கு, தொடை, பா, யாப்பு என்பனவாம். எனினும் செய்யுள் என்ற சொல் இஞ்ஞான்று குறிக்கப்படும் கருத்தில் அஞ்ஞான்று குறிக்கப் பெறவில்லை, இக்காலத்தில் செய்யுளெனினும் பாட்டுடனினும் ஒன்றையே குறிக்கும். அக்காலத்தில் செய்யுள் என்பது ஒரு பொதுச் சொல்லாக பல இனங்கள் உள்ளிட்ட ஒரு பெருங் குழுவின்ச் சட்டும் (Genus) சொல்லாகவழங்கப்பட்டது. செய்யப்பட்டது செய்யுள் என்பதே அதனால் போந்த பொருளாம் (Composition on that which is composed). அச் செய்யுள் மூவகைப்பிரிவினை உடைத்து. பாச்செய்யுள், உரைச் செய்யுள், சூத்திரச்செய்யுள் என்பவையே அவை. பாட்டால் செய்யப்பட்டது, உரையால் செய்யப்பட்டது, நூலால் செய்யப்பட்டது என்பவையே அவைகளின் விரிந்த பொருள்களாம்.

செய்யுள் (Genus)

வடமொழியில் காவியம் என்பதும் ஆங்கிலமொழியில் போயெட்ரி (Poetry) என்பதும் தமிழ்மொழியில் செய்யுள் என்பதும் பொருளால் ஒன்றையே குறிக்கும் என்பர் பன்மொழி அறிஞர். காவியம் என்பதற்குக் கவிஞனால் செய்யப்பட்டது என்பதே பொருளாம்; போயெட்ரி என்பதற்கும் செய்யப்பட்டது என்பதே பொருளாம்; எனவே எல்லா மொழிகளிலும் செய்யுள் என்ற சொல் செய்யப்பட்டது என்ற பொருளைப் பயந்து நிற்பதைக் காண்க.

பா, யாப்பு, தூக்கு, தொடை என்பன தீந்தமிழ்ச் சொற்கள்; எல்லாம் காரணப் பெயர்களே. இவைகட்கெல்லாம் பேராசிரியர் உரை வகுத்துள்ளார். பாவென்பது சேட்புலத்திருந்த காலத்தாம் ஒருவன் எழுத்துஞ் சொல்லுந் தெரியாமற் பாடமோதுங்கால் அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விதற்பித்து இன்ன செய்யுளென்று உணர்தற் கேதுவாகிப் பரந்து பட்டுச் செல்வதோர் ஓசை; யாப்பென்பது அவ்வடிதொறும் பொருள் பெறச் செல்வதோர் செய்கை; தூக்கென்பது 'பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்; தொடைவகையென்பது 'தொடைப் பகுதி பலவு மென்றவாறு; அவை வரையறை யுடையனவும் வரையறையில்லனவுமென இருவகைய (தொடை வகை என்றது எழுத்

துச் சொற்பொருள்களை எதிரெதிர் நிழீஇத் தொகுக்கின்ற
தொடைப் பகுதிகள் - நச்சினூர்க்கினியர்)

“எழுத்து முதலா வீண்டிய வடியிற்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்”

என்பதே தொல்காப்பியர் செய்யுட்கு முதற்கண் வகுத்த இலக்கணம். “எழுத்து முதலாக அசை, சீர், தளை, அடியென ஈண்டோதப் பட்ட அடியினூற் றுன்குறித்த பொருளை யிறுதியடி யளமுற்றுப்பெற நிறுத்தல் யாப்பென்று சொல்லுவர் புலவர்” என்பது மேலைச் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணர் கண்ட உரை. ‘குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்’ என்பதற்கு அத் திருத்தகு நல்லார் ‘தாமரை புரையும் உலகு’ என்ற குறுந்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளை எடுத்துக் காட்டாகவும் சட்டுவர். ‘முருகவேள் காப்ப உலகம் காவற்பட்டது’ என்பதையே ‘குறித்த பொருள்’ என்பர். ‘எழுத்து முதலாகி வந்து ஈண்டிய அடிகள் எல்லாவற்றினும் நாட்டியவாறு கண்டு கொள்க’ என்பது ‘முடிய நாட்டல்’ என்பதற்கு அவர் காட்டும் சான்று. செய்யுள் எழுத்து அசை, சீர், தளை, அடி முதலிய உறுப்புக்களைக் கொண்டு யாக்கப் பெறுவது என்பதும், குறித்த ஒரு பொருளை முற்றுப்பெற நிலைநாட்டுதலைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இலங்க வேண்டுமென்பதும் தான் தொல்காப்பியர் இந் தூற்பா வாயிலாய்ச் செய்யுட்கு வகுத்த இலக்கணநெறி என்பது உணரற் பாற்று, ஆனால் இதனோடு மாத்திரம் அமைந்தாரல்லர் தொல்காப்பியர். பாக்களை ஓசை விகற்பங்கள் பற்றி வெண்பா, அகவற்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, என்றும் பாசுபாடு செய்தார். வெண்பா செப்பலோசையுடையது; அகவற்பா அகவலோசையுடையது; வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையுடையது; கலிப்பா துள்ளலோசையுடையது என்பது அவர் கற்பித்த முறை. எனவே செய்யுள் பல உறுப்புக்களையுடைய தென்பதும்; நற்பொருளை உள்ளீடாகக் கொண்டிலங்குவ தென்பதும்; சொல்லோசை இன்பங்களைப் பயக்கும் நெறியது என்பதும் அவர் தம்கருத்துக்களாக ஒருவாறு பெற்றும்.

(தொடரும்)

“ தமிழால் முடியும் ”

‘ தமிழால் முடியும் ’ என்னும் அரிய தொகைநூல்விழா சனவரி 30ஆம் நாள் மாலை எழுமூர் அசோக உணவு விடுதியில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந்நூல் தமிழ்மாநிலக் கல்வி நிதியமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பல்வேறிடங்களில் அவ்வப்போது பேசிய அரும்பெருங் கருத்துக்களமைந்த சிறந்த சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பாகும். இதனைத் தொகுத்தமைத்த ஆசிரியர் திரு. நமசிவாயம் அவர்களாவர். இதனைப் பதிப்பித்தவர் வள்ளுவர் பண்ணை உரிமையாளராவர். இவ்விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினவர் ‘ஆனந்த விகடன்’ ஆசிரியர் திரு. எஸ். எஸ். வாசன் அவர்கள். இதனை வெளியிட்டவர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களாவர். விழாவில் அமைச்சரைப் பாராட்டி டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார், திரு. கி. வா. சகந்நாதன், டாக்டர் மு. வரதராசனார் ஆகியோர் பேசினர்.

பாராட்டுக்கு நன்றியளித்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசியதன் சுருக்கம் வருமாறு :

“ ஒரு மொழியாளர் மீது மற்றொரு மொழியாளர் ஆதிக்கம் செலுத்த எண்ணினால் இந்தியாவின் ஒற்றுமை கட்டாயம் சிதையும் என்று எச்சரித்துள்ளேன். மேலும் நமக்குத் திறமை இருந்தால் தமிழின் துணையோடு எல்லாக்காரியத்தையும் சாதிக்க முடியும். தமிழில் எல்லாவற்றையும் உடனடியாகச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் படிப்படியாகச் செய்யமுடியும். எல்லாத்துறையிலும் தமிழ் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். நான் இந்தப் புத்தகத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவல்ல; சிந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காக ” என்பதாம்.

அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அறிவாற்றல் மிக்கவர். உண்மையென உணர்ந்து கண்ட ஒன்றை உள்ளத்தூரனுடன் தாழ்ச்சியின்றி யாற்றுந்தகையவர். கல்லூரிப் பயிற்சி மொழி தமிழாக அமைதல் வேண்டும் என்று முயன்ற காலத்தில் பலர் எதிர்த்தனர். நூல்கள் தமிழிலில்லையென்று மொழிந்தனர். மதி நுட்பம் நூலோடுடைய நம் அமைச்சர் கல்லூரி மொழி தமிழாக வந்தால் நூல்கள் விரைவில் தோன்றிவிடுமென்று வாய் மொழிந்தனர். அம்முறையே இதுகாறும் கல்லூரிப் பயிற்சிக்குரிய சிறந்த தமிழ் நூல்கள் பல துறையிலுமாக 50க்கு மேல் வெளி வந்துள்ளன. அமைச்சரவர்கள் முன்னறிவுடன் செய்த அரும்

பணி நற்பயன்களைத் தந்து திகழ்கின்றது. அமைச்சரவர்களும் இப்பொழுது கலைப்பாடம் ஒன்றை மட்டுமே தமிழில் பயிற்றுவிக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். இதன் நடைமுறை வெற்றியின்மேல் எல்லாத் துறைகளிலுமுள்ள பாடங்கள் தமிழில் வரலாமென்று கூறியுள்ளார்கள். இனிப் படிப்படியாக அவைகளும் தமிழில் வருவதுறுதி. நூல்கள் மொழிவளம் நிரம்பியவர்களால் எழுதப்படிச் செம்மையாகவும் சிறந்தும் விளங்கும். அறிவு நிறை ஆன்றோர் சனைவராலும் வரவேற்கப்படும். அமைச்சரவர்களை முன் எதிர்த்தவர்கள் ஒன்றனை மறந்து விட்டனர் போலும். அஃதாவது ஒருவன் நீந்தத் தெரிந்த பின்னரே நீரில் இறங்குவேன் எனக்கூறும் ஒவ்வாக் கூற்று. இச்சூழ்நிலையில் அமைச்சரவர்கள் துணிந்து செய்த அருமையை அனைவரும் நனிமிகப் பாராட்டுகின்றனர். நாமும் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். மேலும் அமைச்சரவர்கள் கூறிய உறுதியுரை எல்லார்க்கும் என்றும் மறவாதிருக்கு மெழிலுடன் பேசுக்கம் அளிக்கும் பெற்றியும் வாய்ந்தது. அது வருமாறு: 'நான் தில்லிக்குச் சென்றாலும் என்றும் தமிழ்மக்களின் பாராட்டுதலுக்கு உரியவாக நடந்துகொள்வேன்.'

'தமிழால் முடியும்' என்னும் புத்தகத்தைத் திரு. டி. டி. கிருட்டினமாச்சாரியாரவர்கள் வெளியிட்டு வைத்தனர். அவர்தம் பேச்சின் சுருக்கம் வருமாறு :

'தமிழனால் எல்லாக் காரியமும் செய்ய முடியும். அதே போல் தமிழ் மொழியாலும் எல்லாம் முடியும். தமிழ்வளர வேண்டுமானால் எல்லாரும் எளிதாகத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிதான தமிழில் நூல்களை வெளியிடுதல் வேண்டும். புலவர் மொழியிலேயே எல்லாம் செய்யவேண்டுமானால் தமிழால் எதையும் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். படித்தவர்கள் மொழி படிக்காதவர்கள் மொழி என்று இருப்பதையும் மாற்றவேண்டும். ஆனால் நான் தமிழ் படித்தவனல்லன். என் இளமையில் சமக்கிருதம் படித்துள்ளேன். நமது நாடு ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமானால் கட்டாயம் ஒரு பொதுமொழி தேவை என்பதை நாம் அறிதல் வேண்டும். தமிழால் முடியுமென்றால் தமிழனால் எல்லாம் முடியுமென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தமிழன் எல்லா நாட்டிலும் வாழ்கிறான். தமிழன் எல்லா மதத்தையும் தனதாகக் கிக்கொண்டு வாழ்கிறான். இதற்குள்ள முக்கிய காரணம் எல்லாருடனும் கூடிவாழ வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணமேயாகும்'.

நம் டி. டி. கே. அவர்கள் படித்தவர் மொழி படியாதவர் மொழி என்று இரண்டிருப்பதாகக் கூறுவது அத்துணைப் பொருத்தமாகுமா என்று சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தல்

வேண்டும். படியாதவர்களும் படித்துவிட வேண்டுமென்பதே எல்லாருடைய பெரு முயற்சியும் விருப்பமும். நூலெழுதுவோர் ஓரளவு புலமையுடையவராகவே யிருத்தல் வேண்டும். உடை, ஒப்பனை, உணவு, உறையுள் முதலியவற்றைச் செம்மையாக வைத்துக் கொள்ளவே எல்லாரும் விரும்புதலும் முயலுதலும் வேண்டும். சிலரேனும் செம்மையாக வைத்திருப்பதாற்றான் பலரும் அந்தப்படி நடக்க முயலுகின்றனர். அங்ஙன மின்றிப் பலரும் செம்மையாக வைத்திலர் அதனால் நாமும் செம்மையாக வைத்திருக்க வேண்டாமென்று எண்ணுவரோ! அது போற்றான் மொழியுமென்பதை அனைவரும் உணர்தல் வேண்டும். மொழி வளம் ஒன்றாலேயே நாடு மதிக்கப்படும்.

விழியினும் சிறந்தது மொழி என்பது என்றும் பொன்ற மெய்ம்மையாகும். உயிர்கள் அறிவு விளங்குவதற்குக் கருவியான உடம்பு உறுப்புக்களின் வேறுபாட்டால் அறுவகைப்படும். அவை ஓரறிவு முதலாக ஆறறிவு ஈறாகச் சொல்லப்படும். இப்பகுப்புப் பள்ளி வகுப்புப் போன்றாகும். பெரும்பான்மைப் பகுப்புக்களிலு முள்ள உயிரினங்கள் விழியுள்ள உடம்பொடு கூடியிருப்பதனால் பொருள்களை வேற்றுமையின்றி ஒன்றுபோற் காணுகின்றன. ஆனால் மக்களையொழித்த ஏனைய உயிரினங்கட்கு மொழியமைவு இல்லை. அம் மொழியமைவு மக்கட்கேயுரிய தனிச் சிறப்புடையதாகும். கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்கும் உள்ள வேறுபாடு மக்கட்கும் விலங்குகட்கும் உள்ள வேறுபாடாகும்.

உலகத்தில் எல்லாத் தொழிற்றுறைகளும் வளம் பெற்றுத் திகழ்வதற்கு அவ்வத்துறைகளில் பன்னெடு நாள் பயின்று அவை செம்மையற்றுத் திகழ்தல் வேண்டும் எனக்கொண்ட நன்னோக்கத்தால் அவற்றை வளம்பெறச் செய்து உலகுக்கு வாழ்வளித்துத் தாமும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்தகையாரை அவ்வத்துறையினர் தங்கட்கு வழிகாட்டி எனப் புகழ்ந்து அவர்கள் சொல்வழி நின்று நலம் பெறுகின்றனர்.

இதுபோல் மொழித்துறையிலும் அவ்வம் மொழியில் சிறந்தவராகத் திகழும் புலவர் பெருமக்களே வழிகாட்டியாவர். அவர்கள் மொழியை வளம்படுத்துதற் கென்று பல நூல் எழுதுகின்றனர். அவற்றைப் புலவர்களே படித்தல் வேண்டுமென்றா ளழுதுவார்கள்? பெருமக்கள் படித்துணர வேண்டுமென்பதே உண்மையான நோக்கமாகும். புலவர்கட்கு அத்தகைய தகுதியின்றெனில் எங்ஙனம் அவர்கள் புலவராதற்கு இயலும். பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுடனும் அவரவர் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு பேசியும் கற்பித்தும் வருகின்றனர் என்பதை உற்று நோக்கினால் இவ்வரிய உண்மை நன்கு தெரியவரும்.

சிலர் இதனை நோக்காது தமிழ் பேச்சு வழக்கில் இருப்பது போல் நூல் எழுதுவதுதான் அதன் வளர்ச்சியும் வளமும் ஆகும் என்று எழுதியும் பேசியும் வருகின்றனர். பேச்சு வழக்கு என்று கூறப்படுவது கற்றவர் பேச்சா? கல்லாதவர் பேச்சா? சிறுவர் பேச்சா? பெரியவர் பேச்சா? நாகரிகமெய்தியவர் பேச்சா? எய்தாதவர் பேச்சா? நாட்டுப் புறத்தார் பேச்சா? நகரத்தார் பேச்சா? என்றெல்லாம் வினா ஏற்படின் அவற்றிற்குத் தக்க விடையிறுப்பது அரிதாகும்.

மேலும் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் பேச்சு வழக்கு மாறு படக் காண்கின்றோம். ஊருக்கு ஊரும் அந்நிலையே உள்ளது. எல்லா மக்களும் ஒரு துறையிலிருப்பவர்களல்லர். துறை தொறும் பேச்சுவழக்கு மாறுபடுவதுண்டு. ஆனால் எல்லாரும் பொதுக் கல்வி பயின்றே தொழிற் கல்வியும் பயில்கின்றனர். பொதுக் கல்வியிலுள்ள மொழிவளமே தொழிற் கல்வியிலும் பயிலத் துணை நிற்கின்றது. பாலில் நின்று எடுக்கப்படும் தயிர், வெண்ணெய், மோர், நெய் முதலியவற்றில் அப்பாலின் தன்மை விரவி நிற்பது போன்றது அது. புலவர் அமைக்கும் மொழிவளம் எல்லாத் துறையிலும் எல்லா மக்களிடத்திலும் நன்கு விளங்கும். பயிலாமல் எதையும் எளிதிலுணரலா மென்பதோ? உணர்த்தலா மென்பதோ? யாண்டும் இயையாத தொன்றாகும். மேலும் மேடைப் பேச்சாளர் எவரும் யாண்டும் எல்லா மேடையிலும் ஒன்றுபோல் பேசுகின்றனர் எனக் கூறமுடியுமா? காலமும் இடமும் அவையும் பொருளும் நோக்கியே பேசுகின்றனரே!

ஆதலால் பெருநிலையினை விழைவாரும், மேற்கொண்டுள்ளாரும் உண்மைக்கு மாறின்றிச் சிறிதெண்ணிப் பேசின் அது நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் நன்மை பயப்பதாகும். மேலும் எந்த மொழியைப் பற்றிப் பேசுகின்றனரோ? அதனிடத்தில் உண்மை யான அன்பும் ஆர்வமும் பயிற்சியும் இருத்தல் வேண்டுமென்ப தனையும் மறத்தல் கூடாது. எங்ஙனம் நாட்டுப் பற்றும் கொள்கைப் பற்றும் யாவர்க்கும் யாண்டும் இன்றியமையாதன எனக் கூறுகின்றனரோ? அதுபோல் மொழிப் பற்றும் மறுக்கவொண்ணாத இன்றியமையாததேயாகும். மொழிவளம் மொழி நாட்டத்தார் அமைக்கு நூலால் விளைவதாகும். இதனை நம் டி. டி. கே அவர்கள் சிறிது எண்ணிப் பார்ப்பார்களானால் நம் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசுவார்கள் என்பதுறுதி.

பின், திரு. எஸ். எஸ். வாசவன் அவர்கள் பேசினர். திரு. ந. பழனிப்பன் வரவேற்புரையாற்றினர். திரு. நமசிவாயம் நன்றி கூறினர். குமாரி பி. எஸ். சுப்புலட்சுமி வாழ்த்துப் பாடினர்.

எட்டுக்கோள் கூடிய மூன்றுநாள்

உலகத்திற் புதுமையாக அருமையாக நிகழும் நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகும் இது; ஞாயிறு முதலிய ஒன்பது கோள்களில் இராகு ஒன்று நீங்கலாக மற்றைக் கோள்கள் எட்டும் மகரம் ஆகிய ஒரிராசியில் மூன்றுநாட் கூடியிருந்த செயல். பிலவ ஆண்டு தைத்திங்கள் உக, உஉ, உந (3, 4, 5-2-1962) ஆகிய நாட்களே அம்மூன்று நாட்கள். தைத்திங்கள் உக ஆம் நாள் சனிக்கிழமை பகல் உஅ நாழிகை ௫௭ ½ விநாடி (மாலை மணி 5-35)யளவில் திங்கள் வந்து கூடியது. ஞாயிற்றுடன் திங்கள் கூடுவது ஒவ்வொரு திங்களினும் நிகழும் நிகழ்ச்சியாம். அமாவாசை நாள் என்பது அதுவே. இதனை அரிய செயலென எவருங் கூறார். ஞாயிறு ஒரிராசியில் ஒரு திங்கள் தங்கும்; திங்கள் இரண்டே கால் நாள் தங்கும்; செவ்வாய் ஏறக்குறைய நாற்பத்தைந்து நாள் தங்கும். புதன் பதினைந்து நாள் தங்கும். வியாழன் ஓராண்டு நிற்பன். வெள்ளி இருபத்தொரு நாள் நிற்கும்; சனி இரண்டரையாண்டு தங்கும்; இராகு ஒன்றரையாண்டு தங்கும்; கேதுவும் அவ்வாறே தங்கும். இவ்வாறு ஒன்பது கோள்களும் மேட முதலிய பன்னிரண்டு இராசி மண்டலங்களிற் சுழன்று வரும்போது எட்டுக்கோள்களும் வந்து ஒரிராசியிற் கூடுவது மிகவும் அரிய நிகழ்ச்சியன்றோ? இவ்வாறு கூடிய நாட்களை மக்கள் மிகவும் புதுமையாகக் கொண்டாடுவது இயற்கைதானே! ஆண்டுதோறும் வருந் தைத்திங்கள் முதலானக் கொண்டாட்டுத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்நாளைக் கொண்டாடுவது வியப்பாகுமோ?

காலக்கணிதர்களும் வானநூலாராய்ச்சி வல்லுநரும் முன்னரே யாய்ந்து உலகிற்கு இதனையறிவித்தனர். அதனால் உலக மக்கள் என்ன பெருந்தீமை விளையுமோ என்று எண்ணி எண்ணி யேங்கியிருந்தனர். இந்நாளைக் குறித்து நெஞ்சில் அச்சம் கொள்ளாதவர் ஒருவருமில்லர். மக்கள் நடுக்கத்தை ஞானக் கண்ணுணர்ந்த காஞ்சீபுரம் காமக்கோடிபீட ஆச்சாரிய சுவாமிகள் ஓர் அறிக்கை விடுத்தனர். திருஞான சம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கோளறு திருப்பதிகத்தை நாளும் ஒதித் திருக்கோயில்களில் வழிபாடு வேள்வி முதலியவை புரிந்த தால் வருந்திற்கு நீங்கும்; மக்கள் யாவரும் நலம்பெற்று வாழ்வார்கள். அஞ்ச வேண்டாம். இறைவனை நெஞ்சத்திருத்தியமைதிபுடன் வாழ்க என்பதே அவ்வறிக்கையின் சுருக்கமாகும்.

இதனைக் கண்ட தமிழ்நாட்டு மக்கள் பலரும் கோளறு திருப்பதிகம் கோடிக்கணக்காக அச்சியற்ற முயன்றனர். திருக்கோயில்களில் வழிபாடு நடத்த வழி வகைகள் நாடினர். அந்

நிலையத் தலைவர்களும் மக்கள் உணர்ச்சிக்கு மாறுபடா தியைந்து வேள்வியும் வழிபாடும் நடத்த வேண்டும்பொருள் வழங்க முன் வந்தனர். சிறுநூர்களிலும் பேரூர்களிலும் உள்ள திருக்கோயில்களில் அம்மூன்று நாளும் மக்கள் திரள் திரள்களாகச் சென்று சென்று வழிபட்டு வணங்கி வருவதும்போவதுமாக வருந்தித் திரிந்தனர். இக்காட்சி எஞ்ஞான்றுங் கண்டறியாக் காட்சியே !

இந்நிகழ்ச்சி குறித்துக் கணித நூலோர் பலர் கட்டுரை வரைந்து செய்தித்தாள்களில் விளக்கினர். எடுத்துக் காட்டாக “ந. மு. கோவிந்தராய நாட்டார்” என்ற கணித நூலறிஞர் கட்டுரையின் ஒரு பகுதி கீழ் வரையப்படுகிறது. இது “தமிழ் நாடு” என்ற செய்தித் தாளில் 4—2—62 இல் வெளிவந்தது.

“சோதிட நூலின்படி மகரம் நீர் இராசியாகும்; ஆதலின் கடல் கோள் நிகழலாம். கடல் கோளுக்குக் காரணம் கடலின் அடி மட்டத்தில் பூமியின் குமுறலேயாகும். குமுறலுக்குக் காரணம் பூமியின் உட்பாகத்திலுள்ள தீப்பிழம்பே. கடல்கோள் உண்டாயின் காற்றும் காற்றால் புயலும் உண்டாகலாம். இவ் வியற்கை நிகழ்ச்சிகளைத் தவிரப் பலநாடுகளில் அரசியற் புரட்சி களும் குழப்பங்களும் உண்டாகலாம். சில நாடுகளுக்கு நன்மையும் வேறு சிலநாடுகளுக்குத் தீமையும் உண்டாகலாம். இவ்வாறே மக்களிற் சிலருக்கு நன்மையும் சிலருக்குத் தீமையும் ஏற்படலாம். நம்நாட்டில் கடவுள்நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் திருஞான சம்பந்தரின் கோளறு பதிகத்தை நாடோறும் ஒதிவருதல் நலம். பிள்ளையார் இதன் இறுதியில் “ோளும் நாளும் அடியாரை வந்து நலியாத வண்ணமுரை செய்த” என்று கூறியிருத்தலை ஓர்க.

நன்மையும் தீமையும் விளையுமெனவும் இறைவனை வழிபட்டால் நன்மையையே யடையலாம் என்பது இவர் கட்டுரையின் விளக்கம் ஆகும். நாட்டுக்குப் பெருந்திங்கு விளையும் எனப் பேசினர் பலர். சிறிது நலமும் சேர்ந்து விளையும் எனச் செப்பினர் சிலர். தீமையே விளையாது நன்மை விளையும் என நவீனவார் பலர். சனி பகவான் தன் மனையில் (மகரமாகிய ஆட்சி வீட்டில்) அமர்ந்திருக்கின்றான் அவனுக்குமேல் வலிய தீய கோள்கள் ஒருவருமில்லர். ஆதலால் உலகத்திற்குத் தீமை விளைவது ஒருதலை என்றனர் பலர். “குரு பார்த்தால் கோடி குற்றம் நீங்கும்” என்ற பழமொழி பொய்யன்று. தேவர் குருவாகிய வியாழன் ஆங்குக்கூடி நிற்கின்றான். அன்றியும் அசுரகுருவாகிய வெள்ளியும் நற்கோளே ! ஆதலால் நன்மையே விளையும் என்றனர் சிலர். சூரியன், செவ்வாய், சனி, கேது நால்வர் தீயவர் ; சந்திரன், புதன், வியாழன், வெள்ளி, இவர் நால்வர் நல்லவர். நல்லவர் நால்வரும், தீயவர் நால்வரும் கூடிய போது

நன்மையே நிகழுமா? தீமையே நிகழுமா? நல்லவர் நோக்கம் பட்டபோதே தீமை யாவும் சிதைந்து நன்மையாகவே முடியும் என்று பல அறிஞர்கள் விளம்பினர். இவ்வாறு பலரும் இது குறித்துப் பலவகையாகச் சில நாட்களுக்கு முன்னரே பேசி வந்தனர். செய்தித்தாள்களிலும் பல வகையாக வரையப்பட்டு வந்தன. இது குறித்துக் கலக்கம் ரடுக்கம் அச்சம் மக்கள் கொண்டனர். என்ன பெருந்தீமை எப்போது விளையுமோ என எண்ணி வருந்தினர்.

சென்னை நகரில் எட்டுக்கோளுங் கூடிய சனிக்கிழமை மாலை மழை சிறிது தூறிற்று. நகர மக்கள் மனம் கவலையின் மீறிற்று. நள்ளிரவு மீண்டுந் திடீரென மழை கொட்டிற்று. எல்லாரும் பெருமழையும் புயற்காற்றும் வருமோ எனப் பெரிதும் நடுங்கினர். இரவு முழுவதும் என்ன விளையுமோ என எண்ணி யெதிர் நோக்கியிருந்தனர். பெரு மழையின்றிப் பெய்யாது நின்றது கண்டு நெஞ்சம் மகிழ்ந்தனர். காலையிற் கதிரவன் தோற்றங் கண்டவுடன் கலக்கம் சிறிது நீங்கியது. கடலில் அன்று கொந்தளிப்பும் இருந்தது. அதனையறிந்தும் சிலர் கலங்கினர். இன்று அமாவாசையாதலாற் கடல் கொந்தளிப்பது இயற்கையே எனச் சில வானநூலறிஞர் கூறினர். அதனைப் பலர் மனந்தேறினர். ஆயினும் ஊர்திப்போக்குவரத்து மிகுதி பிற்பகலில் இல்லை.

திருக்கோயில் கண்டு தெய்வணக்கஞ் செய்தறியாதாரும் செய்யத் துணிவு கொண்டனர். பழந்தேங்காய் காணிக்கை கொண்டு பலரும் வரிசை வரிசையாகத் திருக்கோயிலுக்குச் செல்வதும் மீள்வதுமாகவே திரிந்தனர். அலுவலகங்கட்குக் கூடச் செல்ல அஞ்சினர். மங்கையர் யாவரும் மனங்கலங்கித் தம் மணவாளரையும் மக்களையும் வெளியிற் செல்ல வேண்டாம் எனத் தடுத்து நிறுத்தினர். கடற்கரை செல்வதும் நன்றன்று என்று கடிந்தனர் யாவரும். ஞாயிறு முழுவதும் மறுகுங் கடற்கரையும் மக்கள் கூட்டம் எக்காலத்தும் நீங்காமலிருக்கும் சென்னை நகரம் இஞ்ஞாயிற்றில் மட்டும் நீங்கிய காட்சி என்றுங் காணவியற்கைக்கு மாறுபட்ட காட்சியே. இதனை மறத்தலரிது.

நாகைப்பட்டினம் கடலிற் கொந்தளிப்பு நிகழ்ந்தது எனவும், காரைக்கால் கடலிற் கொந்தளிப்பு நிகழ்ந்ததெனவும் அங்குப் பெருமழை பெய்தது எனவும் செய்தித்தாள் வாயிலாகத் தெரிந்தோம். வேறு தீமைகள் ஒன்றும் நிகழவில்லை.

வடக்கே காசி முதல் தெற்கே குமரி வரை இது குறித்துத் திருக்கோயில்களில் வேள்வியும் விழாவும் பூசையும் நடந்தன. பல நூறாயிரக் கணக்கிற் பொருள் செலவழித்து மக்கள் கடவுளை

வழிபட்டனரெனக் காண்கின்றோம். பாரதநாடு முழுவதும் எட்டுக் கோள் கூடிய மூன்று நாட்களையும் இறைவன் வழிபாட்டிற்குரிய நாளாகக் கொண்டு வழிபாடு வணக்கம் புரிந்து திருக்கோயில் களிற் சென்று நெருங்கிநின்ற காட்சி இனியென்றும் காண வொண்ணாத காட்சியாம். இந்நாளை எந்நாளும் மறத்தல் அறியார் நம்நாட்டு மக்கள். வாழ்க நம்நாடு!

புதுவையில் பாரதியார் நினைவு

நாட்டுப் பற்றும் நற்றமிழ்மொழிப்பற்றும் ஒருங்கமைந்த இறவாக்கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்கள் வெள்ளையர் கொடுங்கோலுக்கஞ்சி அந்நாளில் பிரஞ்சு ஆட்சிபற்றிப் பிறங்கிய புதுவை மாநகருட் புகல்புக்கு வந்தனர். அங்கிருந்தும் தம் அரும்பெருந் தொண்டினை ஆற்றி வந்தனர். அந்நாளில் நாட்டுப் பற்றும் மொழிப்பற்றும் ஒருங்கமைந்த தலைவர் பலர் பாரதிய ரவர்களைப் பார்த்ததற்பொருட்டும் உடனுறைந்துதொண்டியற்றற் பொருட்டும் வந்து கூடி அளவளாவிருந்த பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்தது பாரதியார் வாழ்ந்து வந்த வளமனையாகும்.

அதனைப் புதுவை அரசியலார் விலைக்கு வாங்கிப் 'பாரதியாரின் நினைவு மாளிகை'யாக்கி அங்கு ஒரு சிறந்த 'நூலகமும்' அமைக்க அண்மையில் வேண்டுவ புரிந்துள்ளார்கள். இது நனிமிகப் புகழ்ந்துபோற்றற்குரிய பொருவில் செய்தியாகும். புலவரைப்போற்றும் நாடே நல மிக வெய்துமென்பது நல்லோர் கண்ட வுண்மை.

இதுபோன்று தமிழ் மாநிலத்து மொழிக்கும் மாந்தர் ஒற்றுமைக்கும் வாழ்நாளெல்லாம் எய்யா துழைத்து வந்த மும் மொழிவன்மையும், செம்மொழிப் புலமை நாவன்மை முதலிய நலங்களும் ஒருங்கமைந்த அறிவுக்கடல் 'மறைமலையடிகளார்' மொழி வளர்ச்சி மக்களுணர்ச்சி முதலியன கருதி 50-க்கு மேற்பட்ட தனித் தமிழ் நூல்கள் யாத்துள்ளார். அத்தகைய பெருமகனுக்குத் தமிழ் மாநில அரசியலார் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த வளமனையை விலைக்கு வாங்கி அதன்கண் கலைக்கூடம் அமைக்கவும் ஏற்பாடு செய்து வருகின்றனர் என்பதையும் நினைவுறுத்துகின்றோம்.

புலவர்ப் போற்றும் இருமாநில அரசும் என்றும் இனிது வாழ்க! வாழ்க தமிழ்மொழி! வாழ்க தமிழகம்! வாழ்க அரசியல்.

முத்தமிழ்த் திருநாளும் 21ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும்

நக்கீரர் கழக 21ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா முத்தமிழ்த் திருநாள் 16-1-62 செவ்வாய் மாலை 5-30 மணிக்குச் சென்னை எஸ்பிஎனேடு, பச்சையப்பன், உயர்நிலைப் பள்ளியில் உயர்திரு. பெரியநாயகி சிதம்பரநாதன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

முதலில் தலைவர் அவர்களையும் பரிசுகள் வழங்கும் திரு. டாக்டர் ஆர். விசாலாட்சி நெடுஞ்செழியன் அவர்களையும் சாரணர்கள் அணிவகுத்து நின்று வரவேற்றார்கள்.

திரு. இசைச் செல்வர் கே. எம். கோவிந்தராசன் தமிழ் வணக்கம் பாடினார்கள். பின்னர் திரு. பா. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பி.எஸ்ஸி., எம்.ஏ. எல்லோரையும் வரவேற்றுக் கழகப் பணிகளையும் விரித்து எடுத்துரைத்தார். ஆண்டு அறிக்கை திரு. சிறுவை மோகனசுந்தரன் அவர்களால் படிக்கப்பட்டது. விழாவுிற்கு கவர்னர், தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார், கருமுத்து தியாகராய செட்டியார், அமெரிக்கச் செய்தி இலாக்கா முதலிய இடங்களில் இருந்து வந்த வாழ்த்துச் செய்திகளை உயர்திரு இராசலட்சுமி இராமச்சந்திரன், எம். ஏ. அவர்கள் படித்தார்கள்.

அதன் பிறகு தலைவர் திரு. பெரியநாயகி சிதம்பரநாதன் அவர்கள் கழகம் கடந்த 21 ஆண்டுகளாக ஆற்றும் பணிகளையும், கல்லூரி மாணவிகளுக்காகப் போட்டிகள் நடத்திப் பரிசுகள் வழங்கும் முயற்சிகளையும், பொங்கலின்போது தமிழ் விழா எடுக்க வேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றியும் விளக்கிப் பேசினார்கள். இதனை அடுத்து டாக்டர் ஆர். விசாலாட்சி நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் டாக்டர் தருமாம்பாள் நினைவுக் கட்டுரைப் போட்டி, டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் நினைவுக் கவிதைப் போட்டி ஆகியவைகளில் வெற்றி பெற்ற பல்வேறு கல்லூரி மாணவிகளுக்குக் கேடயம், வெள்ளிக்கோப்பை, புத்தகங்கள் பரிசளித்து இக்கழகம் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள் செய்வது போன்ற சிறந்த சேவைகளைச் செய்து வருகிறது எனவும், கழகம் பல ஆண்டுகளாக ஆரவாரம் இன்றி ஆக்கவேலைகளில் ஈடுபட்டு இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி என்றும் அறிஞர்கள் மறைந்த பின்னரும் அவர்கள் நினைவாகப் போட்டிப் பரிசுகள் அளித்து மக்களைத் தமிழ்ப் பணியில் ஊக்குவிப்பது சிறந்த தொண்டு என்றும் பாராட்டினார்கள்.

பிறகு உயர்திரு எஸ். பாகீரதி அம்மையார் அவர்கள் எம். ஏ. (மாநிலக் கல்லூரி) “இயற்றமிழ்” பற்றிச் சீரிய சிறப்புரை ஆற்றிப் பெண்பாலர்களிலும் நாவலர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நிலைநாட்டினார்கள். உயர்திரு. இந்திரா சோமசுந்தரம், பி. எஸ்.வி., எம். ஏ., பி. டி., எம். லிட., அவர்கள் “இசைத் தமிழ்” எனும் பொருள் பற்றி நயம்பட விளக்கிச் சொற்பொழிவாற்றினர்.

முடிவில் திரு. ஊ. சயராமன் அவர்கள் நன்றிகூறக் கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

மாநிலக் கல்லூரி, பச்சையப்பன் கல்லூரி, ஊரிஸ் கல்லூரி, வேலூர் முதலிய இடங்களில் இருந்து மாணவிகள் நேரில் வந்து பரிசுபெற்றார்கள்.

திரு. டி. ஏ. வி. நாதன் மறைவு

‘ஐஸ்டிஸ்’ ‘விடுதலை’ ‘மதராஸ் ரிவ்யூ’ ‘தமிழ்நாடு’ ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராகவும், சென்னை அரசினர் அச்சத்துறை ஆலோசகராகவும், செய்தித் துறை அலுவலராகவும், சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஆங்கில-தமிழ் சொற் களஞ்சியத் துணையாசிரியராகவும் பணியாற்றியவரும், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், இத்தாலி, கிரீஸ் முதலிய நாடுகளுக்கு இந்திய அச்சத்துறைப் பேராளராகச் சென்று, வந்தவரும், தமிழ், தமிழ்நாடு, தமிழர் வாழ்வு முதலியவற்றுக்காக அயராது அரும்பணி ஆற்றியவரும் ஆகிய திரு டி. ஏ. வி. நாதன் அவர்கள் சின்னாட்கள் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்து கடந்த 20-1-62இல் தமது 58 ஆவது அகவையில் இறையடி பெய்தினர். இவருக்கு ஓர் ஆண்மகனும் இரு பெண்மக்களும் உளர்.

திரு. நாதன் அவர்களின் பிரிவு பொதுவாகத் தமிழகத்திற்கும் சிறப்பாகப் பத்திரிகை யுலகிற்கும் ஒரு பேரிழப்பேயாகும். தமிழகம் மொழி, அரசியல் துறைகளில் விழிப்புணர்ச்சி பெறப் பல்லாற்றினும், பயனுடைப் பணியாற்றிய எழுத்தாளர்களுள் நாதன் அவர்கள் முன்னணியில் நின்றவராவார். இத்தகைய நல்லாரின் பிரிவு குறித்துப் பெரிதும் வருந்துகிறோம். அவர்தம் மனைவி மக்கள் உற்றார் உறவினர் நண்பர் ஆகியோர்க்கு எமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அவர்தம் இன்னுயிர் இறையடியில் இன்புறுவதாக.

‘ பன்னிரு திருமுறைப் பெருந்திரட்டு ’

திரு. யோகி சுத்தானந்த பாரதியாரின் பாராட்டுரை.¹

ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் அருளிச்செய்த அருட் பாடல்கள் யாவும் எக்காலத்தும் குன்றாத சிறப்புடன் தெய்வ மணம் பொருந்தியனவாயுள்ளன. எல்லாவற்றையும் கடந்த ஆனால் யாண்டும் உட்கலந்திருக்கும் பரம்பொருளான சிவபிரானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சைவசித்தாந்த நன்னெறி தேவாரம், திருவாசகம், பிற திருமுறைகள் என்ற பெயர்களால் சிறப்பித்து வழங்கப் பெறும் - உயிருணர்ச்சிகளைக் கிளர்தரும் - செழுங் கருவூலங்களைக் கொண்டுள்ளது. அத்திரு முறைகள் எல்லாம் பன்முறை அச்சிட்டுப் பல்கோடி அடியார்களாலும் பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. இன்னும் திருமுறைப் பாடல்களின் பொருட் சிறப்பையும், கடவுட் சுவையையும், பண்ணோசையையும் அறிந்தோர் புத்தடியாராகச் சிவபிரானுக்கு ஆளாகிவருகின்றனர். சைவசித்தாந்த (நூற்பதிப்புக்) கழகம் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் மேன்மைத் திருப்பணி செய்து வருகின்றது. நூல் வெளியீட்டில் கழகத்தின் உயர் சிறப்பு வெற்றிக் கறிகுறியாகக் கண்கவர் வனப்பினதாயும், புகழ்பெற்ற தமிழறிஞர் திரு. இராமநாத பிள்ளை அவர்களால் நுண்ணிதின் ஆய்ந்து ஒரு பிழையுமில்லாமல் பதிப்பிக்கப்பட்டதாயுமுள்ள இப் பன்னிரு திருமுறைப் பெருந்திரட்டுத் திகழ்கிறது.

தம் அறிவுசான்ற முன்னுரையில் திரு. பிள்ளையவர்கள் தெய்வநம்பிக்கையின்றேல் மனித வாழ்க்கை சிறிதும் பயனில்லாதது என்பதை வலியுறுத்தி நிலை நாட்டுகிறார். “உடல் நிலைத்து நிற்பதற்கு உயிர் இன்றியமையாதிருப்பது போலவே, மனித நல் வாழ்க்கைக்கு இறைவன் இன்னருள் இன்றியமையாதது. கடவுளை அடையும் வழியினை ஆன்றோர்களின் அருள்நூல்கள் தெள்ளெனக் காட்டுகின்றன. உய்வினை உறுதியாகத் தரும் தெய்வ நெறியினைக் கல்லாது வாழ நினைப்பது சட்டமுறையின்றி நாட்டில் வாழ்வது போலாம்” என்று ஆசிரியர் அழகுற மொழிந்துள்ளார்.

இந்நூலின் பெரும்பகுதி திருஞான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், இயற்றியருளிய தேவாரத் திருப்பாடல்களையும், மாணிக்க வாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்தையும் அடக்கிக் கொண்டுள்ளது. பன்னிரு திருமுறைகளின் பிற திருமுறைகள் எல்லாம் ஆங்காங்கே தேர்ந்தெடுத்த திருப்பாடல்களால் இதில் அடக்கப் பட்டுள்ளன. தேவாரங்களுக்கு 612 பக்கங்களும், திருவாசகத்திற்கு 48 பக்கங்களும், திருச்சிறந்தம்பலக் கோவைக்கு

1. 21-1-62ஆம் நாள் ‘இந்து’ இதழில் வெளிவந்த நூன் மதிப்புரை.

நான்கு பக்கங்களும், திருவிசைப்பாவுக்கு ஏழுபக்கங்களும், திருப் பல்லாண்டுக்கு இரண்டு பக்கங்களும், திருமந்திரத்திற்கு எட்டுப் பக்கங்களும், பதினென்றூர் திருமுறைக்கு ஒன்பது பக்கங்களும், பெரியபுராணத்திற்கு ஏழுபக்கங்களும் இந்நூற்கண் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளன. தொகுப்பாசிரியர் இத்தொகைப்பாட்டுக்களில் சைவசித்தாந்தத்தின் முழுப்பொருண்மையையும், இறைவனோடு ஆன்ம உறவாடி இன்னிசைப் பேரமுதம் பொழிந்த அருட்சான் றோர்களின் திருவுள்ளக் கிடக்கை நெறியினையும் தெள்ளிதின் விளங்கக் காட்டியுள்ளார்.

இந்நூற்கண் சைவசமய அருட்டிருவாளர்களின் திருவருவப் படங்களும் அவர்களால் பாடப்பெற்ற திருத்தலங்களின் திருவரு வப்படங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சம்பந்தர், அப்பர், சுந் தரர், மாணிக்கவாசகர் - நால்வரின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் நூலின் முதற்கண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கடவுளின் திருவடியில் முழுதும் சரணடைந்து பிற பற்றுக்களை யெல்லாம் விட்டிடல் வேண்டும் என்பதே இப்பழம் திருப்பாடல்களின் பல்லவியாக உள்ளது. நிலைபேறுடைய நூல்களுக்குரிய உயர்கட்ட அமைப் பைப் பெற்று இந்நூல் இலங்குகிறது. —மு. ச.

“பாராட்டு விழா நூற்பட்டி”

கழகவெளியீட்டுக்குப் பாராட்டு மதிப்புரை

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் 1008 ஆவது நூல் வெளியீட்டு விழாவை ஒட்டி, ஆயிரத்தெட்டு நூல்களையும் நூலக அறிவியல் முறைப்படி வரிசைப்படுத்தி ஆய்வுரை செய்தளித்த உலகப்புக்கழ்பெற்ற உயர்திரு. எஸ். ஆர். அரங்கநாதன் அவர்களின் “பாராட்டு விழா நூற்பட்டி”யைப் பாராட்டி 4-2-62 தேதியிட்ட ‘இந்து’ செய்தியிதழில் வந்த ஆங்கில நூன் மதிப்புரையின் பெயர்ப்பு வருமாறு:

டாக்டர் எஸ். ஆர். அரங்கநாதன் அவர்கள் தமது கோலன் பகுமுறையைப் பின்பற்றியே இந்நூலை அமைத்துள்ளார். இந்நூலின்கண் ‘வகுப்பிட்டபகுதி’, ‘அகரவரிசைப் பகுதி’, ‘வெளியீட்டு வரிசைப்பட்டி’ என்ற மூன்று சிறப்புப்பகுதிகள் அமைந்து உள்ளன. திரு. அரங்கநாதன் அவர்கள் இந்நூலுக்கு மிகப்பயனுடைய முன்னுரை ஒன்றும் எழுதியுள்ளார். இம் முன்னுரை நூல் வெளியீட்டுலகத்திற்குப் புதிய பெருஞ்செயற்பாடுகளுக்கான வழிவகைகள் நல்குவதாயும், பதிப்புமேம்பாட்டுக்கான பயன் மிகுந்த குறிப்புக்கள் தருவதாயும் அமைந்துள்ளது.

அரசியலும் சமுதாயவியலும் நூல்வெளியீடுகளை எவ்வாறு பாதித்திருக்கின்றன என்பதையும் அவ்வாறே நூல்களால் அரசியலும் சமுதாயவியலும் அடைந்த மாறுதல்கள் என்னென்ன என்பதையும் ஆசிரியர் பல விளக்கப்படங்களுடனும் அட்டவணைகளுடனும் மிக்க பயன் விளைக்கும் ஆய்வுரைகளைச் செய்துள்ளார். அவருடைய 'நூல்வெளியீட்டு எண்ணலளவு' ஆய்வுரையிலிருந்து 1954ஆம் ஆண்டில் இந்நாட்டில் சமய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது என்பதையும், அரசியல் விடுதலையுணர்வும், சமய மறுமலர்ச்சியும் அக்காலச் சமூகத்திற்குப் புத்துயிருட்டும் இரு கருவிகளாயிருந்தன என்பதையும் அறிகிறோம்.

சில ஆண்டுகள் நூல்வெளியீடு விட்டுவிட்டுத் தொடரப்பட்டதையும், நூல் வெளியீட்டெண்ணிக்கையில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டதையும் நாட்டின் பண்பாட்டு வரலாற்றோடு தொடர்புபடுத்தி அவற்றின் காரணங்கள் ஆய்ந்து கூறியிருக்கிறார் ஆசிரியர். மறுபதிப்புக்களைப் பற்றிய அவர் ஆய்வுரைகள் மிகவும் பயனுடையன. மக்கள் விரும்பாத நூல்கள் எவையென அறிந்துகொள்ளும் முறைகளும் கூறப்பட்டிருப்பதால் அவை வாணிக நோக்கமே பெரிதெனக்கொண்ட பதிப்பாளர்களுக்குப் பயனளிப்பனவாயிருக்கும். சில அறிவுத் துறைகளில் நூல்வெளியிடுவதால் என் ஊதியம் மிகுவதில்லை என்பதையும் ஆராய்கிறார் ஆசிரியர். 'அறையின் உள்ளே' என்ற அதிகாரம் அவருடைய கண்டுபிடிப்பான 'கோலன் பகுமுறையின் சுருக்கமே. அப்பகுமுறை இங்குத் தமிழ்நூல்களுக்கும் பயன்படுமாறு காட்டப்பெறுகிறது.

இவ்வாறு, இந்திய மொழிகளின் நூல்களுக்கெல்லாம் கோலன் பகுமுறையைப் பயன்படுத்தும் முறையைக் கூறும் முதல் நூலாகிய இந்நூற்பட்டி' நூலகங்களில் எவ்வாறு மொழிவாரியாக நூல்களை அடுக்கிவைத்திருக்கலாம் என்பதற்கான புதுமுறையை வகுத்துரைக்கிறது. இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ள புதுமுறையைத் தேசிய நூலகங்களும், மாநில நூலகங்களும் பின்பற்றினால் நம்காட்டின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலும், ஆராய்ச்சித் துறைகளிலும் புதுத்திருப்பம் ஏற்படும் என நம்பலாம். இந்நூல் ஆங்கிலம் தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் இயற்றப்பட்டிருப்பதால் தமிழறியாதோர்க்கும் பயன்படுவதாயுள்ளது. இந்த மிகுபயனுடைய நூலை வெளியிட்ட தெ. இ. சை. சி. நூற்பதிப்புக்கழகம் மிகப்பெரிதும் பாராட்டுதற்குரியது."

செய்திகளும் குறிப்புகளும்

மொழி ஆதிக்கம் பற்றி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் கருத்து

“ஒருமொழியாளர் மீது மற்றொரு மொழியாளர் ஆதிக்கம் செலுத்த எண்ணினால் இந்தியாவின் ஒற்றுமை கட்டாயம் சிதையும்” என்று ‘தமிழால் முடியும்’ என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பேசிய அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

குறிப்பு: நாட்டு ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு, தேசியம் என்றெல்லாம் பேசுவோர் இந்திமொழி இந்நாட்டுக்குப் பொதுமொழியாதல் வேண்டும் என்ற பொருந்தா உணர்வால் பேசுகின்றனர். அங்ஙனம் பேசுவோர் தம்மைத் தாமே அறியாமல் நாட்டு ஒற்றுமைக்கு ஊறு தேடுகின்றனர். அத்தகையோர்க்கு அமைச்சரவர்களின் பேச்சு தக்கதோர் அறிவுரையாக அமையட்டும்.

உ. இந்திவெறி: பண்டித நேரு கருத்து

“இந்தி மொழியை யாரும் பாதுகாக்க வேண்டியதில்லை. வகுப்பு வாத சக்திகள் இதுபோன்ற குறுகிய நோக்கத்தோடு இந்திமொழிக்குத் தீங்குதான் விளைவிக்கின்றன. தவறான விளைவை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தென்னாட்டிலுள்ள இந்தி எதிர்ப்பாளர்களின் கரத்தை வலுப்படுத்துகிறார்கள்” என்று 22-1-62இல் ரோடாக என்னுமிடத்தில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியகாலே பண்டித நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்ட உள்ளார்.

குறிப்பு: தனிப்பட்டவர்கள் இந்திவெறியர்களாக இருப்பது கூடத் தவறல்ல. அரசியலாரே திட்டம்போட்டுச் சட்டத்தின் மூலம் இந்தியை மெள்ள மெள்ள அதனை விரும்பாத மக்களிடையே திணிக்கப்பார்க்கின்றனரே அதற்கு யார் பொறுப்பாளியாவது? தென்னகத்தின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கமட்டும் வழிதேடிப் பயனில்லை. ஒரு மொழிதான் ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டும் என்னும் அரசியல் அடிப்படையில் தோன்றிய வெறி முதலில் ஒழிய வேண்டும்.

ங. அவசரப்பட்டு ஆங்கிலத்தை அகற்றுவது தீது

ஆங்கிலத்துக்குப் பதிலாக இந்தியை அவசரப்பட்டுப் புகுத்தினால் அனர்த்தமே விளையுமென முன்னாள் சர்வகலாசாலை மான்யக் கமிஷன் தலைவர் திரு. சி. டி. தேஷ்முகர் இன்று எச்சரித்தார். அமராவதியில் ‘போதனமொழி’ பற்றி அவர் ஒரு சொற்பொழிவாற்றுகையில், சில பல்கலைக்கழகங்கள் போதனமொழியை மாற்றுவதில் காண்பித்துள்ள அவசரத்தால் படுநாச விளைவுகளை எதிர்பார்க்கலாம் என்றார். நாட்டின் ஆட்சிமொழி வருங்காலத்தில் இச்சியானாலுங்கூட மாறுதலை நல்ல முறையில் காண்ப பல முன்னேற்பாடுகள் செய்தாக வேண்டும். அதற்கு முன் ஆங்கிலத்தை நீக்குவது தற்காலக்கு ஒப்பாகும்; நாட்டு முன்னேற்றம் தடைபடும். விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளில் அந்நியப் புத்தகங்களுக்குச் சரியான மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு வகை செய்ய முன்பு ஆங்கிலத்தைக் கைவிட முடியாது என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

குறிப்பு: திரு. தேவ்முக் அவர்களின் அறிவுரை பாராட்டத் தக்கது. அவசரப்பட்டு ஆகாத பணியில் இறங்குதல் தீது என்பதை அரசினர் இனியேனும் உணர்வார்களாக.

ச. மறைமலையடிகளார் சிலை

தமிழகப் புலவர் குழுவின நான்காவது மாநாடு 15-1-62இல் திருவண்ணாமலையில் நடைபெற்றது. திரு. மே. வீ. வேணுகோபால் பிள்ளையவர்கள் தலைமை தாங்கினர். அன்றாளுக்குத் திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தியும் பதக்கம் வழங்கியும் சிறப்புச் செய்தார். மாநாட்டில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டன. அவற்றுள், சென்னைக் கடற்கரையில் மறைத்திரு மறைமலையடிகளாரின் சிலையொன்று நிறுவவேண்டும் என்பதுவும் ஒன்று.

குறிப்பு: மறைமலையடிகளாரின் சிலை அமைப்பது பற்றிய இத் தீர்மானம் மிக மிக வரவேற்கத்தக்கதும் இன்றியமையாததும் ஆகும். தமிழக தில் மொழித்துறையிலும் சமயத்துறையிலும் மறுமலர்ச்சி கண்டவர் மறைமலையடிகளார். அதுமட்டுமன்று, அத்துறைகளில் தீர் திருத்தத்திற்கு வித்தூன்றியவரும், பொதுசிலை கண்டவரும், நல்ல வரும் - வல்லவரும் அவரே. பல்லோர்க்கும் சிலை அமைக்கப்படும் இந்நாளில் அடிகளார்க்கு இதுகாறும் சிலையொன்று காணாதிருப்பது தமிழரின் குறைபாடேயாகும். எனவே, இனியேனும் அம்மாண்புறு மலைக்குச் சிறப்புறுஞ் சிலையொன்று அமைக்கும் சீரிய பணியினை மேற்கொள்ள தமிழன்பர்கள் குழுவொன்று அமைத்து வேண்டுவன செய்வார்களென எதிர்பார்க்கிறோம்.

௩. தமிழும் தமிழறிஞர்களும் பற்றி டி. டி. கே.

அண்மையில் நடைபெற்ற புத்தக வெளியீட்டு விழாவொன்றில் தமிழால் எல்லாவற்றையும் செய்தவிட முடியாது - தமிழறிஞர்களுக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடாது. என்று முன்னாள் இந்திய நிதியமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி பேசினார். அதற்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பைக் கண்டவுடன் கீழ்க்கண்டவாறு முத்தமிழ் விழாவொன்றில் பேசியிருக்கிறார்.

“தேன்கூட்டில் தலையைவிட்டவன் மாதிரி எதையோ சொல்லிவைத்தேன். தமிழுக்கு விரோதமாக நான் பேசிவிட்டதாகச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். நான் கூறியதைத் தமிழ்ப்புலவர்களும் பண்டிதர்களும் ரசிக்கவில்லை என்றுதெரிகிறது. புலவர்களால் கெடுதல் என்று நான் சொல்லவில்லை. தமிழ் மொழிக்கு விரோதமாகவோ அல்லது துரோகமாகவோ எதுவும் பேசவில்லை; பேசவும் மாட்டேன். அப்படி பேசுவதற்கு எனக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது. பத்திரிகைகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இலக்கணமாக எழுதப்படும் பத்திரிகைகளை அதிகம் பேர் வாங்குவதில்லை. மற்றதைத்தான் வாங்குகிறார்கள். ஆனால், பண்டிதர்களோ புலவர்களோ வேண்டாம் என்றே அவர்களுடைய தமிழ் வேண்டாமென்றே நான் கூறமாட்டேன். பாமரர் தமிழும் பண்டிதத் தமிழும் ஒரிடத்தில் சந்திக்கவேண்டும். இப்போது இருக்கும் முரண்பாடு நீங்கவேண்டும்.” என்று திரு. டி. டி. கே. தம் தவற்றை உணர்ந்து பேசியது பாராட்டத்தக்கது.

மதிப்புரை

‘வெள்ளி வீதி’

ஆசிரியர் : மா. சேசையா, எம். ஏ. தமிழ் விரைவுரையாளர், இல யோலாக் கல்லூரி, சென்னை. நூல் கிடைக்குமிடம் : ‘மலர் நிலையம்’ 133, பிராட்வே, சென்னை-1. பக்கங்கள் : 164. விலை ரூ. 3/-

சங்க காலத்துப் பெண் புலவர் வெள்ளி வீதியார் பாடியனவாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் பதினான்கு கவிதைகளை எடுத்துக் கொண்டு அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை அழகுபடப் புனைந்துள்ளார் ஆசிரியர். வெள்ளி வீதியாரின் பாடல்கள் அனைத்தும் அவர்தம் சொந்த வாழ்க்கை யனுபவப் பிழிவுகளே எனக் கூறுதற்குத் தக்க சான்று ஏதுமின்றேனும், இந்நூலாசிரியர் வெள்ளி வீதியாரின் கவிதை நிகழ்ச்சிகள் யாவும் அவர்தம் உண்மை வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளே என நாம் நம்பும்படி அவற்றை முறையாகத் தொடர்பு படுத்தி விளக்கிக் காட்டிப் படிப்பார்க்கு இன்பம் உண்டாகச் செய்கிறார். பிற புலவர் களைப்போல வெள்ளி வீதியாரும் காதல் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கற்பனை செய்து பாடினார் எனக்கொள்ளினும், அப்புலவரின் உணர்ச்சி - கற்பனைப் பொலிவும், கவிதை மதிப்பும் உயர்ந்து தோன்றும் என்ப தில் ஐயமில்லை. எனினும் அனைத்துப் பாடல்களும் பிரிவுத் துள் பம் பற்றியானவாய்க் காணப்படுதலினாலும், சொந்த வாழ்க்கை நிகழ்ச்சி களே பாட்டாக உருவெடுத்தன எனக்கொண்டு பார்க்கும்போது கவிதைச் சுவை மிகுத்துத்தோன்றலினாலும், பிற சில காரணங்களாலும், இந்நூலாசிரியர் இம்முடிவுக்கு வந்தார் போலும். கவிஞர்கள் தங்கள் கவிதைகளில் தங்களை மறைத்துக்கொள்ள முடியாதாகலின், கவிதைக்கும், கவிஞரின் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பு காணமுயல்வது தவறாகாது.

இந்நூலின் முற்பகுதி புலவரின் எல்லாப் பாடல்களுக்கும் விளக்கம் தருவதாயமைந்துள்ளது. பிற்பகுதி பாடல்களின் திறனாய்வுப் பகுதியாக அமைந்து கவிதை நலங்களைத் தெள்ளிதின் எடுத்துக் காட்டு கிறது. ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர்களின் கருத்துக்களைத் தமிழிலக்கியத் திற்கேற்றி விளக்கம் தரமுற்படுகிறார் ஆசிரியர். கவிதையின் சிறப்புக் களான உணர்ச்சி, கற்பனை, சுவை முதலிய பொருள்களை விளக்கி வெள்ளி வீதியாரின் கவிதைச் சிறப்புக்களைப் புலப்படுத்துகிறார். சங்கப் புலவர்களை ‘ஆர்’ விருதி வைத்து வழங்குதலே மரபு; ‘வெள்ளி வீதியார்’ எனத் தலைப்பிருப்பது நல்லது.

இதுபோன்று தனித்தனிப் புலவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும், பாட்டுத் திறனாய்வுகளும் வெளிவருதல் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரியும். தமிழிலக்கியங்களின் சுவைப்பாடுகளைத் திறனாய்வு மூலம் வெளிப்படுக்கும் ஆர்வத்துட்புள்ள ஆசிரியர் இது போன்ற பல நூல்களை ஆக்கித் தமிழுலகுக்கு அளிப்பாராக. இந்நூலின் அட்டைப் படத்தில் வெள்ளி வீதியாரின் இளமையழகுத் திருவுருவம் கவினுறத் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

—மு. ச.

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற்காக, சென்னை, 2-140, பிராட்வே, அப்பர் அச்சகத்தில், திரு. வ. சுப்பையா அவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர்: வ. சுப்பையா.